

Mehmet Artem Aykut

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

23.12.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mehmet Artem Aykut

Detaylar yakında...

Abda - Aytunç Bentürk

Bilmem ki kaç zamandır içine girdim Latin çemberinin
Ömrü ve vadesi doldu danstan ayrı geçen günlerimin
Küba bize gelin oldu sosyal dansı her gün daha çok sevdiğçe
Mambo, Bolero, Rumba, Salsa, her gün daha öğrendikçe.

Kizomba heyecan verir dünya hep tek düzeli kalınca
İçimde hep bir keder, Bachata'sız latin gecesi olunca
Sevmek sevgiye neyley, Tango'yu hislerinde bilmezsen
Cha Cha, Merenge, Rumba candır, umursayıp boşvermezsen.

Belalı bir rüya oluyor yaşamak danssız uykuya dalınca
Gözlerim hayalle doluyor hiçliği boylu boyunca bulunca
Açınca gözleri kuş vaktinde sıkışır tenimle bedenimde
Gün içinde düne bin değişiklikle yeni bir figür var hedefimde.

Aşk bedenimde sararır danssız tek bir günüm geçince
Masayla sandalyemin arasında sonsuz krize girince
Oyuncaklarını toplar gece ay ve yıldızlar arasında
Biliyorsun herşey tek bir hece Aytunç Bentürk dünyasında.

Ağustos 2015

Mehmet Artem Aykut

Abiler, Ablalar ve Putları Fetö

Abiler erkekler için, ablalar ise kızlar için uzunca bir dönem yetkili olarak bilinen kişilerdir. Genelde ortaya çıktıktan sonra sıyrılabilmek maharet ister; ense köküne çöreklenen ve vebalıymışçasına oradan oraya kaçadurduğu tiplerdir. Çay saati olarak bilinen o yarım saatte düşünce yaymaya çalışıp, hayır göremeyeceklerini anladıklarında da elini eteğini senin üzerinden çeken tiplerdir. Ortak ve bildiğim bazı yönlerinden yola çıkarak fikirlerimi paylaşmak istedim. İçlerinde düzgün olanları da muhakkak olmuştur ama bana denk gelenleri üzerinden yürüyelim. Eksik, gedik, yanlış bilgi var ise düzeltilmeye açıktır.

Genel sesleniş biçimleri 'mübarek' kelimesi üzerindedir. Hiç arayıp sormamandan o kadar dem vurur ki artık istemesen de en gereksiz zamanlarda arayıp aradan çıkarmak istersin.

Cuma akşamları pilavlı muhabbetler vazgeçilmezdir ve muhakkak feyizli abi/abla gelip faydeli bilgiler aktaracaktır. Ne planın varsa ısrarla iptal etmen istenir.

Evlilikleri genelde kast sistemine yöneliktir; doktora doktor, öğretmene öğretmen. Birine eş beğendirmek için gösterilen sabır cidden takdire şayandır.

Hizmet evlerinde mobilyalar İstikbal'dendir. Renk ya bej ya da kırmızıdır. Nettir.

Onlara göre Feto, Saidi Nursi'den sonraki 'Müceddit'tir ve sisteme dahil olan kişiler onun Sonsuz Nur adlı kitabından sınav olurlar. Bu sınavı geçen kişiler genelde 'Rehber Hoca' olarak anılır ve çocukların ebeveynlerini arayıp sınava hazırlama adı altında ev ziyareti yapıp, sohbet edip, sonra da hizmete ait evlere götürürler bu çocukları.

Evlerde yoğun ders çalışma olarak bilinen ama yatsı tesbihatından sonra yatılıp sabah namazı itibariyle güne başlanan düzene 'kamp' denir. Aileler, çocukları ders çalışıp sınava hazırlandıkları, üstelik dinlerini öğrendikleri için kesinlikle rehber hocalara itiraz etmezler ve daha yeni tanıdıkları bu kişilere çocuklarını gönül rahatlığıyla emanet ederler. Bu kamplar cemaat evleri ve yurtları şeklinde olabilir. Bu alanlarda geçim 'iaşe' sistemi üzerinden sağlanır. İaşeyi o alana sağlayanlar genellikle Büyük Ağabey, Esnaf Ağabey veya Mütevelli Ağabey'dir.

Sistemin gelişmesine katkıda bulunmak için abi ve ablalar yeni gelenlerle ilgilenirler. İlgilenmek kavramı 'irşad' olarak tabir edilir ve genel konsept Fethullahçılık odaklıdır. Bir diğer adı da 'ders çalıştırma'dır. İrşad gönüllüleri, şakirtler, şakirdeler veya hizmete bağlılığını ispatlamış kişiler, girdikleri sınavı kazandıklarını önden öğrenebilirler, bu da sistemi daha heyecanlı ilerletmek için motivasyon oluşturur. Ayrıca, sistem içerisindeki başarıları ve saflık düzeylerine göre dünyanın dört bir yanına hizmet amaçlı, beş kurusuz yıllarca, sözümona 'Allah rızası için' gönderilirler. İstişareler boldur. Fethullah kasetleri, DJ kabinindeki abi ve ablalarca defalarca çalınır. Bu kasetleri dinlerken ağlamıyorsan muhakkak ilk yaşayacağın olumsuzluğun adı 'şefkat tokatı' olarak sana yurturulacaktır. Kasetlerden sıkılan zamanlarda imdada Yedi Karanfil yetişir. Zaten bu biçime uyana müspet, karşıtlara da kom(ünist) denir.

Maklube, dünyanın her yerinde hizmet güruhunun milli yemeğidir. Yemeyen nerdeyse yoktur.

Birçoğu her bir şeyi böyle bildiler, yersiz yurtsuz hizmet delisiydiler, köpeğiydiler çünkü Feto'nun. "Ben bu adamı bir türlü sevemedim" dediğimde de beni dinsizlikle yerden yere vurdu durdular. Kusura bakmayın ama Feto bir PUT'tur birçoğu için. Put nedir?

Kimi ilkel toplumlarda, doğaüstü gücü ve etkisi olduğuna inanılan, tanrı olarak tapılan, genellikle canlı bir varlığı, özellikle insanı gösteren, tahtadan, taştan, topraktan yapılmış yontu. Yontuya itibar edilmeyen bu çağda da malesef o canlı varlığın kendisi olmadan Tanrı'ya ulaşmak neredeyse imkansız gibi algılanıyor.

Bizimle değilsin Feto!

Mehmet Artem Aykut

Acının Şiiri

Acıların en tepesine ismimizi yazdık
Yüreğimizde derine işkenceler kazıdık
Enginde karamsarlığı acıyla sentez yaptık
Laf olsun diye acının şiirini yazmadık.

Zevkin içinde bile ısrarla acı aradık
Mutluluğu yine özünde acıyla paylaştık
Hayatın acı olduğunu biz çok geç anladık
Laf olsun diye acının şiirini yazmadık.

Acının zincirlerini kırdığımızı sandık
Boynumuzda halkalarından parçalar taşıdık
Ömür boyu gülemeyeceğimize inandık
Laf olsun diye acının şiirini yazmadık.

Acının anlamını kimselere sormadık
Oyunlar karşısında saf gibi çaresiz kaldık
Acının aleviyle bak kendimizi de yaktık
Laf olsun diye acının şiirini yazmadık.

Mutluluğu ruhumuzdan mı damıtıp arıttık?
Yoksa acıları bizler hiç yoktan mı yarattık?
Ayıp olur diye kimseleri suçlayamadık
Laf olsun diye acının şiirini yazmadık.

Mehmet Artem Aykut

Adettendir

Bazı zamanların hatrına susar insan;
El altından laf sokulur cumhuriyetime
Her yanı şiş şiş arka koltuklar,
Yeni taşınıla sözcük mahalleleri,
Sesine aşına bir kirpi, sinekkaydı,
Her ayın bir haftası resmi gazetede.

Saçlarından bir Çoruh dökülüyor
Olduğundan güzel görüneceksin diye.
Kemerlerinden su taşıdığım burnun ile
Kaç yetim doyardı şuracıkta
Sana rağmen sana tahammülüne
Bil ki inandıramam arkadaşşaklarımı.

Lime lime etim Fransız gaflarında
Çenemden aşağı doğru süzülen
Damla damla içimdekilerden bir sarkıt
Anlayınca susma bile adettendir.
Ölülerin nabzı sayamayacağın kadar hızlıdır
Bunu kendi hissettiklerimden biliyorum.

03.05.2013

Mehmet Artem Aykut

Ak Baba

Yaralı kalbe başka bedenler basıp
Mikroplardan geberip gitmeyi planlıyor
Yoksun, yoksul Akbaba.
Kopamıyor Ceylan'dan,
Aç kalmamak kötü bir alışkanlık.
Ceylan'ın ise bir kibrit,
Birkaç gram balına yağı yetiyor
Alev alev tutuşmasına,
Aslan'dan yana...

Aslan Ceylan'a
Güneş dese
Yanar kavrulur,
Gelir üstüne üstüne...
Yağmur dese
Yağar, çiseler
Erimekten korkar...

Ceylan Aslan'a
Deniz dese de
Gelir, gitmez
Korkar aşık olmaktan.

Akbaba vazgeçer,
Sevmekten de seilmekten de.
Aslan, Ceylan'ı ile mutlu...

Mehmet Artem Aykut

Alayına Gider

Yıllarca evlilere atar-gider
Tek tabanca onca zaman sürer gider
Bir gün annesiyle pazara gider
Elinde poşetler söylenir gider
Önünde edalı bir güzel gider
Yüzünü görmek için peşinden gider
Kızı gördüğü anda fer gider, derman gider
Us gider, mantık gider, ciğer gider
Bizim oğlan aşık olur gider
Kız şaşırır, garibine gider
Çağı da gelmiştir, hoşuna gider
Geceler uzar gider
Sohbetler uzar gider
Rakıya peynir gider
Yanına şiirin her türlü sü iyi gider
Şiir hep iyi gider!
Şırf şair öldü diye zora gider
Ölüye rahmet gider
Canı cennete gider...
Sohbetler uzadıkça içleri gider
Bakmışsın bu işin sonu evliliğe gider
Oğlan, kız evine tanışmaya gider
Kız durur mu, kaynanaya el öpmeye gider
Sonra kız evlenir, İstanbul'a gider
Günler aşkla süzölüp gider
Mutluyken işler de rast gider
Kasvet hep geldiği gibi gider
Sonra gün gelir herşey güme gider;
Kadın bir gün alışverişe gider
Akıllı orada yakışıklı bir adama gider
Adam ikna için kadının yanına gider
Kadın inanır, hergün buluşmaya gider
Akıllı değil sadece, kalbi, içi gider
Günler böyleleştikçe evlilik yozlaşır gider
Tartışmalar gereksizce çoğalır gider
Araya giren dostlar illallah eder gider
Gurur duvardır, dayanamaz, yıkar gider
Sevgi dolu günler sırayla uçar gider
Akşamlar olunca ayaklar geri gider
Rakıya tekrar peynir gider
Tabii şiir dertli de olsa yine iyi gider
Akıldaki paylaşımlar kaybolur gider
Bütün çabalar boşa gider
Yel gibi gelen, sel gibi gider
Aldatılmak adamın zoruna gider
Anlar, çaresizsen bir gün herkes gider
Gözünün yaşına bakmadan gider
Sevdiğin avucundan kayıp gider
Onca emek çöpe gider
Belki her nefeste zoruna gider
Ama bu dünya böyle gelmiş, böyle gider...

Mehmet Artem Aykut

Ali'nin Rakamsal Değeri

Ali; masanın eksi dokuz soğuk tarafı.
Sarhoş aşktan, bocalıyor ikidir.
Bana gizlerini teker teker söyle,
Ardından otuz el artçı darbelerin.

Ne de güzeldi Mayıs'ta onüç rakamı,
Bildircin lezzeti, saatin yirmidördü
Gözlerin üçyüzaltmışbeş gün cafede.
Ali, Türk soyundan yirmidokuz Ekimli.

Ali dediğin iki, beş, altıdır klavyede.
Bu da Ali'nin sütü, yarım kilo.
Hazır damat olmuşken iki dirhem
Altı üstü var git cennete tersine...

29.10.2014

Mehmet Artem Aykut

Allah ile Kulu Arasında

Düşün ki bir Allah var
Kendini O'ndan bilmişsin
Yaratmış, yaşatmış, geri almış.

Düşün ki kul Artem var
Niyetini bilmişsin, iyi etmişsin
Yok demiş, anca demiş, git demiş.

Tane tane cümleler her biri
Kovmuşsa kapıdan yaradan,
Nasıl yaşanır ki kahırdan?

06.04.2013

Mehmet Artem Aykut

Altı Nokta

Ağladığımı bile anlayamıyorsunuz oysa
Figana karışan feryadım size çok uzak
şokağından yalnız Tanrı ve meleklerinin geğtiği
Ücra ötesi kentimin
Kenar mahallelerinin birinde tek göz evde
Sizleri hayal ediyorum;

Dokununca içinizi titreten telefon ekranları,
Kara gözlerine aşık olunan kadınlar,
Kaslarının şekliyle büyüleyen adamlar,
Sevilen dizilerin bücürük çocukları,
Belgesellerdeki ve dışarıdaki hayvanlar...
Zar zor da olsa atıyorum kendimi sokağa.

Çok işe yarıyor olsa gerek
Ö kadar parayı saymaya yarayan şey.
Yeni doğan bebekle içleri gülüp
Henüz ölen ihtiyarla yaşları boşalan.

Kimse mavağ okumasın,
Yalnızca yağmurluğumdur beni sarıp sarmalayan;
Bir somun ekmeği paylaşamıyoruz
Dilesek de insan olamıyoruz
Varsın,
Yol kenarında üçbeş tıngırdatayım
İçiniz acıyıp kurtulun
Cebinizdeki madeni paralardan, o kadarım.

Kur'an harfleri güzel diyorlar
Elif'in gözleri gerçeğine benziyor mu?
Elimdeki mikrofon sesimi çoğaltıyor,
Ne türkülere, neler sığdırıyorum...

Vaktin gece yarısını gösterdiği saatlerde
Sevişmek gibi heyecanlarım olmadığından
Geceliğimle şehre sarılıp ağlamaktansa
Bekliyorum!
Yeni doğan gün ile
Güneşe açıyorum olmayan gözlerimi.
Siz kaç noktasınız, sayamıyorum...

26.09.2005

Mehmet Artem Aykut

Altın Ustura

Tiksindiğinde aşk ve kin aynı şey...

Yüzünde o adamın nefes izleri
Halen duruyorsa bir kadının
Gayritabii bir biçimde
Yaşadığın o görkemli hayat
Kusmuklar şeklinde,
Ilık kanlar şeklinde gelir ağzından.
Bir parça kanlı balgam
Karşısında durduğun aynaya fırlar
Öksürdüğünde.
Onur duyarsın
Parmağının ucuyla aynaya yaydığın hayatından.
Pıhtı kan olarak tükürürsün
Aşka dair yaşananları.
Aşk, hiçbir umut bırakmaz geride,
Kiyamet gömleği giyersin.

Vücuduna sürünürkenki hışırtılı sesi
Kızgın bir çingiraklı yılanın,
Gölgeni duvarda başsız gösterir.
Cuma'sız duyduğun her Sela'ya yorarsın.

Oysa söylediklerinin anlamı değil
Sesinin havadaki titreşimleri bile yeterdi
Su değen küp şeker gibi erimene.

Uzak çam ağaçlarından reçine kokusu geldiğinde
İçindeki ifrite bizden selam söyle.

Mehmet Artem Aykut

Amerikan Gezisi

Daha yüzüncü yılına varamadan iki ayyaşın,
"Anıtkabir'i yıkarız"ı duyunca
"Yaşadığım ilişkide mutlu değilim" diyen
Fakat yine de o ilişkide yaşatılmaya çalışan kadın;
Biber gazı ne kadar kimyasal gaz ise
Sen de o kadar emekçisin,
Kalkan rakı kadehinin ilk yudumusun.
Elleri kelepçelenmiş, traktör arkası sürüneni
Alnının kırışıklarında bir şey arar gibi
Avuçlarının içine çaresiz bakan
Başı öne eğik, halı motifi inceler gibi
Zorla evde tutulan halkın yüzde ellisindensin
Diğer tarafta da değilsin!
Yıllardır birbirine düşürülür durursun
Emekçisin, Atatürkçü'sün, bir yurtsun
Kalkan rakı kadehinin ilk yudumusun.

Türk olduğun için utansan mı, gururlansan mı
Başında yeşilin her tonundan bir bandana iki ağaç için
Bir elinle yumruk kaldırıp, diğerini sıksan mı
Okusan mı, okumasan mı, okutulmasan mı
Bilemediğin bir çağdasın onurlu kadın
Hatalarına, hatalarının sebep olduğu hatalarla
Geçmişinden beri
Çıkarıldın Amerikan gezisine
Mutluluğa engel yok iken Tunalı Hilmi'den
İyi hissettirir ve Kızılay'a yürürsün.
Faiz lobisinin kanını emdiği
Bilmediğin bir zamanda İsrail'in oyunusun
Kalkan rakı kadehinin ilk yudumusun.

Hararete bezenmiş bir çarşaf asalım
Üç-beş şehit için toplanmaz dedikleri
Meclis bahçesinin mesafesi en geniş iki ağacı arasına
Nemiyle akacaktır tüm kelimeler
Yere koyduğun pembe leğene polis kortejinde.
Arpaya katsan at yemez, kepeğe katsan it yemez.
Yükselen burcun Çarşı ise Twitter başa bela,
Vadisi pahalı provokatör bereler, yanında bebeler
İçki içenin alkolik olduğu, ayyaş
Bilmediğin bir çağdasın, bize yurtsun
Beraber yürüdüğümüz için biz bu yollarda
Kalkan rakı kadehinin ilk yudumusun.

Topçu Kışlası ile Amerikanya sevdalısı
Elaleme düşkünlüğüne sebep adamına kırgın,
Pensilvanya'ya gelin gitmiş,
Fakat yine de o ilişkiyi yaşamaya çalışan direnişçi kadın
Kıyametin koptuğunu görse de elindeki fidanı dik.
İlişkini gaz maskesiyle yaşıyor olsan da
Fikrini söyle, dayağını ye, şinorker tak, mutlu ol.
Hakikatin ne olduğunu bil, büyüklerini say,

Doğru olduğuna inandığın yeşili savun elbet
Yedi ceddin trkne eşlik edecek.
Sulak, sonsuz bir arazinin göğsümü yumruklayanısın.
Herhangi bir cümlenin ilk hecesisin
Devasal iş makinaları kalbini kazınca
Akan damla damla kanın öz kokususun.
Ateşe benzin dökülen saçmasapan bir çağsın
Sen bunlar gibi tarih boyu neler atlatmışsın
Türk'sn, gururlusun, tek umutsun
Kalkan rakı kadehinin ilk yudumusun.

08.06.2013

Mehmet Artem Aykut

Ankara Bey

Ankara bir cinsiyet gerektirir,
Bakınız: tarih.
Tüm zamanların beylerine özgü
Bakınız, gidişler hep aynı yöne.
Sana her gelenin benden gittiği
Yalanını layıkıyla hakettiğimsin
Vay arkadaş, ne Ankara'ymışsın?

Dayın varsa sırtın yere gelmezmiş,
Palavra!
Benim Ankara'da yeğenim olsa ne olacak?
Bizim iş hep imza bekler,
Yok deyip küstürmekten iyidir yine de...

Maruz bırakıldıkların diyorum, Ankara Bey,
Değilsin sen zoruma giden.
Montesquieu'nun erkler ayrılığı kuramının
Bu şiirde geçmesi de tam bu sebepten
Şahit ol istedim, yaşıyorken bunlara.
Hazır adalet seninken birkaç gün daha
Yasa, yürüt, yargıla...

Sen Orhan'ı bilir misin?
Sırf ona olan saygımdan susmuşluğum var sana
Erken yaşta cinsellik isteme
Büyüdüğünde isteyecek o seni zaten.
Terkedilme korkusundan
Nasil terkedeceğime karar ver bir ara
Dengesizlikler barındır bunca
Kara taylor geçsin gözlerinin önünden...

Küçük şeylerle mutlu olduğunu söyleyen kadınlar gibisin
Yetiştiremiyorum, elde avuçta da yok
Ankara Bey sizinle sevgili olamayız.
Eş olmak için de bu rahatlık fazla,
Gelin biz arkadaş olalım...

19.05.2015

Mehmet Artem Aykut

Apaçık

Kapı açık
Yol açık
Baş açık
Çok açık
Çek açık;
Açığı muhasebeci
Açığı sonraki kişi
Açığı gelen araç kapat,
Sebebi açık.

Işık açık
Ses açık
Söz açık
Hava açık
Tek açık;
Alabildiğince açıklarda
Hüznün açıklarında
İstanbul açıklarında
Bir sessizlik, ilerle
Galata deyip dur,
Sebebi açık.

Sevsem, küsem, övsem, yersem seni
Korunsam, kaçinsam, saklasam, görmesem.

05.10.2008

Mehmet Artem Aykut

Artem Mavisi

Kimşenin duymayacağı şarkılar fısıldarken
Ürküttüğüne değmez adamlar için
Bilmem ki kimim ben;
Her şey ben oldu çıktı.
Bazı kadın çiğdem çitler savaş olur
Bazı adam savaşınca barış gelir.

Sana aşık olduğumun ispatıdır
Kanımın kırmızı olması;
Gözyaşının ilk damlasının
Balıkların pulları gibi parıldaması.
Bazı kadın çiğdem çitler savaş olur
Bazı adam savaşınca barış gelir.

Siz kıyıda şen ve kedersiz,
Denizde can çekişen birileri var!
Öfkeli yeliniz dağıtır duygularımı
Çoğalan yalnızlığım tahammül edilemez.
Bazı kadın çiğdem çitler savaş olur
Bazı adam savaşınca barış gelir.

Kılıç nasıl yıpratırsa kınını
Ruh da göğsü öyle aşındırır
Her baktığımda o kadar güzelsin ki
Sende ben bile güzel durur.
Bazı kadın çiğdem çitler savaş olur
Bazı adam savaşınca barış gelir.

Mehmet Artem Aykut

Aşk

Aşkı bilirim;
Deli gibi sevgilinin kapısında
Sabaha dek iken,
Hem de divane,
Sevdiğini haykırıp ve sonra
Gün ağarınca
Allah belanı versin diye
İçerde yediğin onca dayağa rağmen
Dışarıyı soluyunca
Soranlara halen yeniden "o" diyebilmek.

Bahar hariç hiçbir ayda
Aşk dediğini böyle kıpırtılı
Ne görürsün,
Ne duyarsın...
Tomurcuklar, filizler, fideler
Gözler, bakışmalar, ve daha neler

Ne güzel şey değil mi aşk?
Ne güzel şeyi yaşatan da
Ne güzel, değil mi?

28.02.2008

Mehmet Artem Aykut

Aşk Alıç Tadında

İncelikleri kalın kalın ezersin,
Böyle yapmazsan erirsin.
Alıç gibi;
Adı sanı fazla duyulmadık
Ekşi ama çabuk alışılan
Yabancı bir çocukluk hali bu.

Ağzında alıç tadı, kafanda o
Ellerinde tavanarası tozu;
Yıllar sonra bulduğun
Eski bir oyuncagın oluverir,
Senindir ama yabancı gelir.

Şubat 2015

Mehmet Artem Aykut

Aşk Diye Neleri Sevdim

Sen diye ne çok şey severdim
Senin gibi birçok şey severdim

İkinci vakitlerinin yeşil rengini,
Söğüt ağaçlarını
Eriği, rüzgarı, ayın dolunay halini
Limonlu dondurmayı
Gece gelen misafiri
Mum ışığını, sarı gülleri
Yağmur yağarken uyumayı
Kuzine sobayı, kahve kokusunu
Tastan su içmeyi
Olmadı, sürahiyi tepeye dikmeyi.
Salı günlerini, türküleri
Yolculuğu, Madımak'ı
Gül üzümünü, tütün kolonyasını
Yol boyu kavakları, serçeleri
Mektup yazmayı, kitap okumayı
Çağlayı, dutu, alıçı, narı, erik ağacını
Hiç gitmediğim Üsküdar'ın söylenişini

Sen diye ne çok şey sevdim
Sen gibi başka hiç şey severim.

Şubat 2015

Mehmet Artem Aykut

Aşk Düşman Başına

Akılsız olmak istiyorum, tedbirsiz olmak
Müzikler dinleyerek düşler kurulan
Ben ve hayatın aynı anda güzel görüldüğü bir yaşam.
Kuyruğunu kovalayan kediyim,
Bozuksa bile istediğim psikoloji bu.
Durumdan hoşnut olduğum söylenemez
ama bu durum olmadan da mutlu değilim.

Aşkın bereketi üzerime yağdığında;
Zemin kaygan olsun, yaş tahtaya basayım,
Varsın yanılayım!
Mantıksız, geçersiz, öngörüsüz...
Hatta duyanlar saçma desin.
Denklik, uyum, izan istemiyorum,
Herşey dağınık olsun,
Darmaduman, akıllara zarar!
Evlerden irak olsun, düşman başına verilsin.
Duyanlar şaşırınsın, Allah korusun!

Yaram sulanmaya devam ediyor...
Tahtalara vurulsun,
Şeytan kulağına kurşun olsun
Aman yavrum diye korkulsun, töbe densin.
Bir yaşa daha girilsin
Şu hayatta neler oluyor densin
Ölacağı buydu olsun, yetmedi,
Allah akıl fikir versin olsun.
Gördün mü bak, ben sana demiştim densin.

Yahu aşığım!
Burun diki ile asılmayan kulak,
Sallanmayan kış ile olmayan umur
Hepsi kolkola girsin...

Ocak 2015

Mehmet Artem Aykut

Aşka şahit Tanrı

İçimde birşey sürekli yer değiştiriyor
Nabzımı duyabiliyorum
İkinci bir kalp boğazımda atıyor
Olmaması gereken şeylerin olmasına engel olamıyorum.
Denediğime Tanrı şahit,
Denemek istediğime de,
Bi zahmet artık şahit olsun...

Mehmet Artem Aykut

Aşkın Çaresizliği

Kızıyorum,
Utaniyorum,
Çaresiz kalıyorum.
Çeneme vuruyor,
Ne diyeceğimi şaşırıyorum.
Gevezelik edip
Şen kahkahalarla
İçimde ne kadar serçe varsa
Havalandırıyorum.
Bi telaşa,
Bi yaygaraya,
Bi karmaşaya boğuyorum,
Boğuluyorum.

Şubat 2015

Mehmet Artem Aykut

Aşkın Mucizesi

İçimde bir dal var, yeşil.
Oysa çürükçarık çalı gibiydi
Sakıncalı bir bahar gibi, meğer mevsimi yanılmış.
Kışın ayazında karanlık gelmişmiş,
İçim bahar bahçe işte.
İşte akrep, işte yelkovan
Nar ile kiraz aynı ağaçta.
Kayısılar çiçek açarken bağbozumu yapıyor.
Serçeyle yılan aynı kaynaktan su içiyor...

Mehmet Artem Aykut

Aşta Delilik Vardır

Benden, daha az korkman için
Sana beni uzattım,
Uzun uzun uyumaman için,
Belki de beni uyutman...

Kendime masal anlattım,
Sen de bunu duydun farzet,
Uykudaki gözlerinden öptüğümü farzet;
Herşeyin koskoca bir rüya olduğunu,
Uyandığın halde rüyaya devam için
İnatla uyumaya çalıştığını...

Benim olduğunu düşün,
Ne var, ne var?
Bunu düşünmekle kalma, benim ol
Hep ol, hep kal, birlikte delirelim.

Senden sadece hata yapmanı istiyorum
Şaşırma, evet, hata yapmanı istiyorum!
Koca ömründeki nicelerinden...
Bunlardan bir tanesini benden esirgeme
Benimle hata yap, ama yap...
Tüm kalbimle istiyorum bunu.
Durum bu, hepsi bu, olacağı bu.

Deliler, kaçın!
Kaçındır deliy,
Deliler geliy...

Şubat 2015

Mehmet Artem Aykut

Ata'm Paşam

... meğer sensiz ne eksikmişim
Ne yalnızmışım, ne kadar azmışım
Aklımda Karadeniz mavisi bir çift göz,
Sıcaklıktan uzakmışım.

En İç Anadolu haliyle
Sana huzur versin Tanrı.
Ağrıtıp incitmesin Doğu yanları
Her ikliminde nefes alman,
Huzur veriyor Marmara'nın...

Yuşlat diyorum,
Öğrenerek, anlayarak, paylaşarak, anlaşılacak
İçini ısıtır kaç kez Güney'den
Hayranlık duyarak insanın,
Sadece var olmuş olması yeten biri ile.

Uyuduğunda,
Mavi gözlü bir kızan koynumda yatıyor gibi
İçim merhametten eziliyor.
Çocuk halini düşünüp, seni bir daha seviyorum.

Uykudaki gözlerinden öpüyorum,
Ata'm, Paşam
Sevmek için ne çok sebep veriyorsun...

Mehmet Artem Aykut

Aymanın Yolları

Günaydın sevgili,
Sen aydın yıllardır
Gününü her takvimin
Senli başlayan zamanlar senaydın...
Aymaya yol aramaksa;
Dünaydın,
Güneşaydın,
Biraydın,
Piraydın...

17.05.2012

Mehmet Artem Aykut

Bab-ı Ali

Yani, sen;
Başka bir dünyanın insanı olmaya gidiyorsun,
Elvedasın benliliğe.

Yani, sen;
Uğrunda ölünecek bir şeye koşuyorsun,
Coşuyorsun bensizliğe.

Yani, sen;
Üzülmenin ne olduğunu bilmemeye,
Gidiyorsun ölmemeye.

Hasrete ve tutkuya bakakalıyorsun
Beni ne çok severken
Yani; sen...

Yani, ben;
Senin istesen de gidemeyeceğin limanını,
Gitsen de döneceksin, biliyorum.

Ne yani?
Gidiyorsun diye hayal,
Yansın mı tüm Bâb-ı Âli?

19.03.2005

Mehmet Artem Aykut

Bahardır Yazdıraduran Şiiri

Tırtıldık uzun yıllar,
Şimdi kelebek oladuralım birkaç gün için
Uçsuz bucaksız tarlalardan öte giderken
Ayçiçeklerinin yüzü aşına güneşe
Süründük uzun yıllar, bahar mı geldi ne?

Teyiptik uzun yıllar,
Şimdi komşular kale inşa ededururlar
İçinde taş plak dinleyebileceğimiz, sesli,
Duvarlarına şiir resimleri çizilmiş
Eğittik uzun yıllar, bahar mı geldi ne?

Maviydik uzun yıllar,
Uçurtması mora boyanadursun çocukların
Topuklu tekerleriyle karaşın bir tren
Akşam ezanından önce evlere dönen
Asiydik uzun yıllar, bahar mı geldi ne?

Şarkıydık uzun yıllar,
Kamaralardan salınaduran bedenlerimizden bil.
En az bin tane martı ile bir şarkı
İkimizleştirilmiş, dolu, koskoca bir gemi
Karşıydık uzun yıllar, bahar mı geldi ne?

Bozuktuk uzun yıllar,
Yalnız e-skici mi dışarıda bağıraduran?
Sim-itçi, hurd-hacı bizden birisiniz
En koca adam yanlarımı sunuyorum sana
Çocuktuk ve büyüdük, bahar mı geldi ne?

29.03.2013

Mehmet Artem Aykut

Baş Taş

Taş gibi,
Sert bir şey
Taş gibi sert, yaralar
Yaralayıcı şeyler taşlar.

Gözü mavi gibi,
Sert bir bakış atar
Masmavidir, mavzeri yere çakar
Korkutucu koskoca taşlar.

Elleri gibi,
Allahuekber'i nidalar
Seyit Onbaşı pamuk kucaklar
Yerlebir eder, uslanmaz taşlar...

Ayakları gibi,
Derisinin mecali kalmamış
Azgın mermilerin sıcakından bıkar
Her basışında inleyen taşlar.

Fırtına gibi,
Çanakkale deyinceye dek
Nice varlığı yerinden söker
Kainata Türklüğü kanıtlar taşlar.

Zıpkın gibi,
Can çekişen imparatorluk iken
Bir bulut kütlesi üstüne çöker
Kimisi 15'inde koca koca taşlar.

Sonsuz gibi,
Davetli misafir kapını çalar
Gözleri açık ama anlamlı bakar
Atam'ın izinde ölümsüz baş taşlar...

18.03.2013
Çanakkale Şehitleri'ni rahmetle anarken...

Mehmet Artem Aykut

Başlangıç Seviyesi Yeni Aşk

Tavanda adamotu asılı
Kucağında bir duvar.
90'ları günümüze tamamlıyor.

Vicdanlı bir alabalık
Yürekli kalabalıklara sesleniyor:
Kimin deniziyseniz onu akın.

Teknik olarak bir bardak
Ortadan ikiye sesleniyor
Kırılmadım dese de gönlü alınmalı.

Metresini kaç paradan
Alıyorsa işadami insanlar,
Düzeni tamamlayıcı gülüyorlar.

Şimdilik ruhumu kesele
Bir gün tanışmak istersek
Sorarız; slm, nbr, asl?

10.09.2015

Mehmet Artem Aykut

Başparmak

Başparmakla yazılır bu şiir ancak,
Onca parmaktan arda kalan.
Titrese bile yılın günlerinden büsbütün
Tanrı'nın en sevdiği adam olunur.
Hücum zamanı gelmiştir isyan duygusuna;
Ne zaman küsülürse gün gelir de
Başparmakla karşılıklı,
O gün
Ya bedenler mumyalaşır,
Ya da toprağa karışılır.

Olmadan kalem bile tutulamayan şey...

07.04.2007

Mehmet Artem Aykut

Berçem

Tanrım, darılmazsanız eğer
Bir şey demeliyim size;
Bence sabunu siz yaratmalı,
Bizi de bununla sınımalıydınız.
Yine yıkanınca temizlenir,
Üstüne basınca kayıp düşerdik
Su da nereden akacağını bilebilirdi;
Su yaşam kaynağımız
Saydam şırıldayanımız
Çokistersekolurgillerdenimiz
Falan filanımız.

Böyle olsaydı şayet
Bunlar olurken soluklanır,
Çayın demleniyor oluşuna sevinirdik
... ve SİZ! ! !
Diyanetimizin şivekar ağızlı
Sokranmalarına aldırırdınız.
Analı-kızlı akıllarına güler
Sonra yıkanır, temizlenirdik.

09.01.2016

Mehmet Artem Aykut

Bilinmeyen

İki bilinmeyenli bir denklemin
İlk bilinmeyeniyim
Onca bilinene rağmen
Bilinmemişim
Kopan kıyametlerin peşimsıra
Her ne hikmetse
Hesabını tutan sözde masumlar
İkinci bilinmeyi bulmuşlar.

Sayısal bir sürü denkleme
Eş değer bir bilinmeyenim
Düz mantık sekiz
Yan yatınca sonsuz ağlar
Sen beni yanında bir yatır da gör
En değerli bilmece.

Kumsalda örümcek suya yenik düşer
Gece yarısıyla buluşunca
Veryansın olur!
Oysa bilinen dediğin girdabın başlangıcı,
O tarihten beri
Kurulan devletlerin hepsi yıkıldı,
Ölenlerse bilinmiyor...

21.04.2003

Mehmet Artem Aykut

Burhan Bahar

Dudak tiryakisiyiz sanırdık
Bırak ciğerleri, iliklere işlemişsin
Bize gün geçtikçe dertmişsin.
Adına, Mûsâ'nın Âsâsı da
Elinin beyaz olması da
Kuran'da 8 yer de cabası.

Burhan sorardım aklıma
Aslım bana Burhan imiş.
Derman arardım derdime
Derdim bana derman imiş.

Karşıdaki duran ağaç
Bahar ağacı, tek kök;
Dans eden koskoca bir aileyiz!
İlahi aydınlık, bizler dalları, ayrı ayrı
Yeşer ki yeşerelim Burhan Bahar
Meyve ver de şenlenelim.

Burhan sorardım aklıma
Aslım bana Burhan imiş.
Derman arardım derdime
Derdim bana derman imiş.

Mehmet Artem Aykut

Büyükşehir Tiriti

Bazı insanlar vardır, küçük şehirlere büyük gelir
Onlar abacı, kebeci, sen neci?
Köyümüz "büyük şehir" olarak anılmak istense de
Duvarların yüksekliği buna müsaade etmez,
Şuradaki adam uçkuruna sağlam.
Bazı insanlara da büyük şehir küçük gelir,
Bunlar zartayı erken çeker.
Eloğlu söz dinlemez, hikayeyi biliyorsun.

Bazı şehirlerde kaldırımlar, topuklu ayakkabılar
Zemzem kuyusuna işemeler, uzun saçlar, kısa boylar var.
Sırf yaşamaklar var, lastikli sözler,
Abuk subuk sözler.
Cemaati çok olsa da imamın yine bildiğini okumaları.
Geçim kapısı kapanmalar, ikibinbeşyüz liralılar,
Rakamla yazıyorum, sırf Hatice'ye inat.
Yine bazı şehirimsi gibi vilayetler var,
Buraların önce köpekleri var, sonra kuşları,
En son anneleri var, despot; ama iyi.

Olabiliyesi düşük ama bir gece yarısı
Kabuğunu soyarak var yaraların, rahat yüzü görmemiş.
İstemekle şehrin alakası yok dersen
Büyük hakaret etmiş olursun.
Ve sonra senin bedenine uzak ama ılıman
Bir şehrin kurbanı olursun.

05.03.2013

Mehmet Artem Aykut

Cemalperest

Şarkılar gibi konuşurum
-maziden tüm anıları sildiğimden-
Ben yine, çünkü, Herr Seber!

Şır kolleksiyoncusu,
Üvercinka yöresinden Herr Seber!
İmdi meni eyi dinne;
Giden, bilmez kaç sene olduğunu.

Sorsalar heryerdesin,
Hiçbiryerdir, aldanma,
Bir yer daha var heryerde olmana
Az daha Cemalettin, Bay Seber!

Bir adam şiir yazıyorsa masum değildir!
Herr Bulut, yanlış mıyım?
Sigarası denize atılmış şaşkınlığında
Niyetim kırmızı, haşa maviden,
Cemalperest haldeyim.

17.12.2015

Mehmet Artem Aykut

Çetin Ceviz

Çeviz vücuda faydalı derler,
Öyleyse sen bir kadınsın.
Ben ceviz yediydim de beynim çalıştı,
Gurbetiz diye oldu bu, iki kişiyiz;
Bugünkü günah Alman hesabı,
Yine Ankara demeden edemeyeceğim.

Bunlara bakarak Ortadoğu'da
Yeni savaşlar, yazarlar türüyor.
Ben sövüşmeyi birkaç yıldır biraktım.
Ben, köyün ortasında bir adamım.
Kasabadakiler silah bırakmaya karar verdiler.
Savaş bitti eve gittiler ama;
Ayakta işeyenler mi dersin,
Klozet kapağına takık olanlar mı,
Fırçayı kullansaydınız en azından!
Ceviz yarı yarıya ise kâfi...

04.02.2016

Mehmet Artem Aykut

Çocukça Bir Kar Yağsa

Kar yağsa, beyaz.
Başımızda komikötesi berelerimizle
Karın nefis kokusunu çeke çeke içimize,
Birbirimize sokula sokula
Sokaklarda yürüyüp
Menengiç'ten kahve kokusunda
Bakışlarının sıcaklığında kaybolsam.
Bir şiir okusam ardından
Takdir bekleyen gözlerle yazdığım
Çocukça bir kar yağsa
Ve ayazında bahar olsam...

En kar tanesi benzerliğini
Tebessümüme hale yapsam.
Kıvrımlarında saççıklarının
Donmaya yüz tutmuş koskoca bir gemi
ağır ağır ilerlerken,
Yanisıra şehirlerin ne sıcak olduğunu düşlesem,
Üzerine şınmış beyaz bir örtünün altında.
Bir çocuğa bir şehir ne kadar çok şey ifade edebilirse
O kadar ferahlasam.

Uff arabaya baak...
Makinelerin çalışması
Kar tanelerini eritmese sıcaklıktan
En ciddi meselemiz bu olsa, mesela?
Yarışarak yansa soba
Keşarları kırmızı şeritli, var gibi bir Erzurum.
Buğusuyla dudaklarımızdan
Ellerimizi oğuşturduğumuz nefesimiz
Birbirine karışsa ve ihtiyar olsak.
Kar beyazca yağsa, hep çocuk kalsak...

26.07.2013

Mehmet Artem Aykut

Çöldeki Yelpaze

Bir mevsim hep eksikti; kış...
Yani o kadar yetersizdi ki
Sınıra en yakından ben korkuyordum.
Solmak üzere açmıştı Suriyeli çiçek
Ellerin vücuduma ah bi değseydi
Ölümsüzlüğüm ilan ederdim.

Dünyadan gitmek üzereydin,
Tedavi oldun, öyle aldın kalemi eline;
Hesapsız, kitapsız!
Balıkların bilhassa yanaklarını yedin,
Padişahlığın şanıındandı, bu bir farktı.
İNSAN kelimesini büyük harflerle yazdın
Çünkü insan büyük bir varlıktı.

02.12.2015

Mehmet Artem Aykut

Çuvaldız

Üzülerek söylemeliyim ki bu,
Kavuşamamaklı sevdalardan değil.
Zahmet edip de üzülmeyiniz.
Hatta vardır, yapılacak daha iyi işleriniz...
Lakin çok da dert etmeyiniz.

Bilirim, gel desem gelir bi'şekilde
Giderim de eğer yeterince,
Paşa gönlüm isterse.

İsterdiniz, isterdiniz, isterdiniz!
Gözyaşlarına boğulup bol özlemler
Mahvolayım bendeniz.
Hatta en çok siz içlenirdiniz.
Ah vah etmeliydim
Zira aşkı böyle bildiniz,
Ah şu herşeyi bilmeleriniz...

Üzülerek söylemeliyim ki bu,
Umutsuz sevdalardan değil.
Bilirim gel dese,
Giderim bi'şekilde.
Gelir de, eğer,
Canı yeterince isterse.

Bu, iyi insanların hikayelerinden...

Şubat 2015

Mehmet Artem Aykut

Değil Galata'dır Düşünürken Giydiğim

Bir zamanlar tavşan kulakları yüzerdi
Esamesi fısıltı gibi ezgili kederden
Zenci turistlerin görebildiği, dostlarca iri.
Köprüde bir adam oturmuş
Alttan suyun akıp gitmesini,
Kıyametin gelmesini bekliyor.

Berberinde getirdiğin yeni yaşamaklara
Ey çocuk! Gel dünyaya, bekleme gayri,
Artık bir suyumuzu iç, bir ekmeğimizi...
Öz ve üveyin yol ayrımında
Şık bir duyarlığa terk etmeye hazır
Adam oldukça inançlı, bekliyor.

Nadasa bırakılmış toprağını mezarından izleyen
Ruju güzel bir köylü olma yüreğim
Şairler olmasa da şiirler çok güze.
Yüzyıllardır savaşı verilen
Üç kıta arasında ve bir yarımada
Kendince adam gibi adam, bekliyor.

Bir Halikarnas mavisidir almış yürüyor
Bizim ilan edildiğinden beridir Marmara'da
Kuş olup uçmak lazım o maviyi tüm zamanlarda.
Adam düşünürken ramazan yeşili
Adam beklerken yakışıklı bir lüfer
Değil Galata, dersaadet beklediği.

04.08.2013

Mehmet Artem Aykut

Denge/sizlik/ler

Alfabenizde enteresanlıklar;
Sizin kurduğunuz
"ama"dan önceki cümleleriniz
Hep unutulması gereken yalanlar.
Ama,
Siyasetin ABC'si sahipli;
Adalet deyince Erdoğan'ın A
AlfaBe deyince Binali'nin B
Cumhuriyet deyince Muharrem İnce.
Seviyeniz o denli bizi aşar ki
Sevgili Cumhurbaşumun Aristoları,
Makyavelvari tüm söylemleriniz:
Bana bak Muharrem?
Eee, sana baktım, söyle Recep?
Muharrem,
Recep,
Muharrem,
Recep....

Düşmanın bile kendini
Evinde gibi hissettiği yerdir
Türkiye, kıymetli Beyefendiler
Sona kalacak olan yine bir Türk,
Siyasette İbni Haldun
Değil midir atanız, Efendiler!

Bütününüyle itimat edemeyenlere,
Hiçbirinize itibar edemeyenlere yani,
Şöyle hayranlık niyetiyle soruyorum
Var mı diyebileceğiniz, merak ediyorum.

Mehmet Artem Aykut

Doğmamış Çocuklara Biçilen Donlar

İnsanın kalbi dipsiz bir kuyu gibi,
Eni boyu belki belli
Ama derinliği akılları zorluyor.
Bu kan ve et parçasının
-ki siz de göreceksiniz-
Bunca şeyi hissetmesi ne tuhaf.
Bana deli demeyin ama
Kalbin de akıllı var sanki, gün gelip göreceksiniz.
Hissettiklerinizin orada çalkalandığını
Bal gibi de...
Bir bağırkara var orada, bir alabacak.

Kulaklarınızla duyduğunuzu,
Dişinizle ısırığınızı,
Gözünüzle gördüğünüzü bileceksiniz.
Ama ne zaman kulağınıza su kaçsa,
Dişiniz ağrısa,
Gözünüze sabun kaçsa, gözünüzde itdirseği
Farkındalığınız tavan yapacak
Nerenin ne işe yaradığını
Artık bilmenin dışında hissedeceksiniz.
Normalde nerde, ne işe yarar diye düşünmediğiniz
Pasif bilincin kurbanı kalbiniz
Aşkla hissedilir hale gelecek...
Bir de bakacaksınız ki tüm coşkunuz,
Heyecanınız, sevginiz
Soldan taşacak, soldan vuracak...

Sonra kalbiniz sevmeyi akıl edecek
Bilinçli, sistemli, ayrıntılı
Planlı ve sistematik bir biçimde
Tıkır tıkır O'nu sevecek.
Bu sevme bilinci
Ağzınızdaki tükürükten, gözaşınıza
Ayak tırnağınızdan omurganıza
Saç diplerinizden kirpiklerinize
İliğinizden sinirlerinize
Heryere dalgalar halinde yayılacak.
Sonra gün gelip 'seni seviyorum' diyeceksiniz
İşte çocuklar bunu derken
Tüm ayrıntılarınız, hücreleriniz
Dna'nız, zerreleriniz bunu yaşayacak,
Hissedecek.
Ve maalesef her defasında
Bunu hissetmekten yorgun düşeceksiniz...

Sevmeyi ücretsiz bir meslek edinip
Gerçekten severseniz
Yıllar geçerseniz de ondan olacak halen
İlk günkü gibi acemi, şaşkın,
Hayretler içinde kalakalışınız her bakışına.
Asla alışamayacağınız bir rutininiz,

Normaliniz, alışlageleniniz,
Monotonunuz olamayacak...

Ceset ve can,
Et ve ruh, iç ve dış...
Garip şey insan, vesselam
Gözün içindeki gözyaşı
Ağızdaki gülümseme çok garip
Ne diye sarıldığınızı, ne diye öptüğünüzü düşüneceksiniz...
Ne diye ağlayıp, ne diye güldüğünüzü
Ne diye ümit edip, ne diye hayal kurduğunuzu
Ne diye dua ettiğinizi...
Bunca madde içinde bu kadar mana,
Nereye sığıyor, nereden çıkıyor diyeceksiniz...
Anılar ne diye var olacak,
Burun deliği ne diye sızlayacak,
İnsan ne diye özleyecek, ne diye bekleyecek
Bu kadar dil ne diye var, Ne diye yazacak şair?

Siz daha bunları sindiremez,
Hayatın gizemi ve görkemi ile
Sık sık sarhoş olurken,
Amerika'yı defalarca yeniden keşfederken
Birden 'O' gelip, herşey 'O' olacak...
Bir zamanlar dışarı bakmaktan,
Dünyayı izlemekten,
Hayata ağızınız açık kalmaktan alıkoyamadığınız siz var ya,
O gelince
Gözeneklerinize kadar
İnceleyen bir ruh hali ile bulacaksınız kendinizi.

Sonra kendinizden fırsat bulup
Hayata odaklanamayacaksınız.
Bu, dünyadan da büyük
Eni boyu belki belli
Ama derinliği akılları zorlayan kalbinizde
Yeni ve bambaşka bir mucizeler zinciri...

Sevmek yeni bir evren çocuklar,
Gerçek bir yaratılış efsanesi.
Siz bu şiiri okuyana kadarki öğrendiğiniz
Uzay, evren, dünya, kozmos, kainat... Tırt!
Asıl muamma insanın kendisiymiş
Kalp, evrenin merkeziymiş,
Yaşayın da görün...

09.05.2015

Mehmet Artem Aykut

Düğünün Var İse Yalnız Senindir

Ay olup üstüme beyaz ışılan
Güneş oldu gözlerine aşılan
Pamuk ipim; kollarında aşınan
Anam-babam olduğunu bil de gel.

Mavi renkli odasında cazına
Yeşil renkli odasında nazına
Beyaz renkli oldasında hazına
Sonsuz kapıları açtım, bil de gel.

Artem der ki yeri gelir eleştir
Sesin duymayana burden ulaştır
Düğün arefesi 'yalnız' zor ıştır
Akrabayı, arkadaşını bil de gel.

Mehmet Artem Aykut

Eksik Olmayasın

Gel,
Damla damla...
Sızma, damıtma, seyreltme, inceltme
"Tüm doğrularım ile geliyorum,
Korkuyorum" demiştin,
Korkma, gel...

Doğrularınla, yalanlarınla,
Yanlışlarınla, hatalarınla,
Zayıf yanlarınla, karanlık yönlerinle,
Hastalıklı takıntılarınınla,
Varsa önyargılarınınla,
Kuşkularınla, kaygılarınınla,
Yorgunluğunla, bezmişliğininle,
Vazgeçmişliğininle, vazgeçmemişliğininle,
Geçmişinle, geçmemişinle,
Gelmişine, geçmişine, soyuna, sopuna sövmüşlüğüne...

Sabrınla, şükürünle,
Düşmüşlüğüne, kalkmışlığına,
Hakkınla, haksızlıklarınınla,
Cesaretinle, göze alamayışlarınla,
Günahlarınla, sevaplarınınla,
Kimseye diyemediklerininle, hiç diyemeyeceklerininle,
İçinden gelmeyişlerininle, emin olamayışlarınınla,
Adın gibi bilmelerininle,
Şüphe bahanelerininle, geçerli ağır sebeplerininle
İncir çekirdeğiyle, fındık kabuğuyla
Hayat memnatla, merakla
Hoyratça, nazikçe
Gıcık olarak, ayar olarak
Sinirinle, öfkenle, hırsınla,
İncecik, kapkalin, düz ve girintilerle
Afrika'yı dışlayarak tüm kara parçalarınınla...

Bulut gibi yumuşak ve yağmurlu,
Ne yapacağı belli olmaz şekillerininle,
Çan acıtarak, tırnak geçirerek, altını çizerek,
Üste çıkararak, altta kalarak,
İçini doldurarak, dışına çıkararak,
Gözümün içine baka baka gözden çıkararak,
Sakınmadığın budağı da alarak,
Yönsüz, ipsiz, sapsız, serseri,
Ne varsa, ne yoksa,
Aşağısı sorgulanmayan kasımpaşam diyemem
Tüm anlamlar ve anlamsızlıklarla...

Gel, kurban olayım
Ne olursan ol, gel
Yeter ki gel, sen gel
Bana rağmen, sana rağmen...
Bir sefer de siktirediver;

Ha beriki, ha öteki
Canın sağolarak, tersin pis olarak.
Biraz ondan, biraz şundan,
tutam tutam, avuç avuç,
Salkım salkım, öbek öbek,
Kucak kucak, dolu dolu, güldür güldür,
Koşa koşa, dura dura
Gel, n'olur gel...

N'aparsan yap, ne söylersen söyle
Doğru ne olursa olsun, gerçek neyse ne
Ruhumu sana sattım, karıştım sana
Ben olduğum kadar, benim artık.
Neyle gelersen gel,
Bana geldikçe kendine gelirsin.
Beni dağıttıkça kendini ufalarsın,
Aklımı aldıkça aklına takarsın beni.
Yaktıkça içimi sende parlarım.
Sıktıkça beni ciğerine batarım.
Nefesimi kestikçe ciğerine dolarım.
Ne kadar itersen o kadar ayağına dolanırım
Eksik olmayasın;
Ben artık senden başka birşey değilim
Ben artık aşktan başka birşey değilim
Ben artık ben değilim,
Ne olursa olsun, gel...

Şubat 2015

Mehmet Artem Aykut

Ellerimiz

Ellerin ki;
Benim kudretim,
Gücüm, kuvvetim...

Ellerim ki;
Ellerinsiz
Tutunamaz
Ait olamaz
Huzur bulamaz.

19.03.2014

Mehmet Artem Aykut

Elma

Önünde duruyor,
Öyle o bildiğin gibilerden
Uzaniyorsun - bakmak için tadına
Kalıyorsun - dokunmuşluğunla
Değiyorsun - belki son bir kez
Bir daha elmalaşıyorsun,
Sonra sus.

Silüeti dışlanmış,
Kabul edilemez bir yara
Giderek kırılıyor bir kısım hüznün
Elma yemek istiyorsun,
Alt-üst eden bir oyun.

Başkası yiyor önünde duran o bilindik elmayı,
Kurduna kadar, içine kadar, dışına kadar,
Bir güzel dişleyerek hem de!
Başkası elmanı yiyor diyorum,
Sen başka elma yiyorsun
Padişah dediğin ininden çıkıyor
Şen başka hevesler edineceksin
Üzerine duvardan bir resim giyeceksin.

Uzun yoldan gelmiş,
Duruyor önünde,
Tadına varamasan da elma olduğunu biliyorsun,
Bereket ki
Elma yemenin ne demek olduğunu biliyorsun.

11.11.2009

Mehmet Artem Aykut

Elma Amca

Sırılsıklam şiir yağıyor
Gecenin buğusunda,
Yastığımın camına
Ve şair oluyorum
Nerede bir şiir varsa.
Şiirliyorum ve boşalıyorum
Akmaktan ziyade,
İliklerimin ücretine dek...
Kan ve tere bürünmüşüm,
Öyle diyorlar.

Bu şiiri aslında parmağıma yazdım
Sağ elimin başparmağına,
Sonra tırnağıma sığdırdım
Ucuna süzüldü.
Tek damlacık kalmıştı ki
Dizelerin farkına vardım.

Senin gibi mi yapmalı,
Sevişmeli mi kalemle?
Yoksa zıbarıpta mı yatmalı,
Bir harfi olmayan Elma Amca?

24.05.2004

Mehmet Artem Aykut

Elmalılı Hamdi Yazır

Elmalılı Hamdi Yazır / Artem Noyan

Dişi sivrisineklerin
Erillerini arkalarına takarak
Dönüp durduğu günlerde
Fransızca pek para etmiyor.
Yine de Elmalılı kendinden emin,
Historie de la philosophie'ye
Felsefi yaklaşımlar sergiliyor.
Sözcüklerin tonu kayıtlara geçince
Bok kokan yerde
Yaşam kokuyor.
Kitap dört köşe iken dikdörtgene çıkıyor.

Bir gün meclisten bir karar;
Elmalılı o gün şiir,
Bir su birikintisi,
Dingin, temiz, hazır.
Herkes ona bakıyor,
O herkese. Ne dese oluyor.
Biçime değil, bir ruha dönüşüyor.
Bereket, ömrü öyle tamamlıyor.

Mehmet Artem Aykut

Fiilen Sevmek

Kadın adamı sevdi,
Adam sevmeye soğudu.
Sevmek bozuldu, fiilliğinden istifa etti.
Adam soğudu, kadına gelince
Olmadı.
Zamir denedi, olmadı
Sıfat olamıyordu
Ağır geldi, soğudu
Olmadı.
Kadın virgölü denedi,
Adam nokta diyordu!
Göze batmamayı tercih ediyordu,
Olmadı.
Kadın sevdi, adam sevmedi, fiil sevemedi
Kadın soğudu, adama ağır geldi
Olmadı.
ama Sevmek'ten kimseye birşey olmadı.

12.03.2013

Mehmet Artem Aykut

Galata'dan Kızkulesi'ne Kadar

Böylece bir gece daha koynundayım
Ya başından, ya ortasından, ya sonundan
Yaşanmamış ama yaşanılasi bir hikayenin;
Sene bindokuzyüzbilmemkaç
Seninle Venedik'teyiz
Bir arkadaşınla birlikte bindiğin sandalın
Küreğini çekmekteyim.
Başımda güneşşırı şapkamla,
Olmayan dalgalara karşı mücadele halindeyim,
Güzel gittiğimizi kabul et.
Güzel giden bir de aynalıszan görüyoruz
Yarı baygın ve dili uzun;
İncitmeyi iyi bilen yanlarıyla
Umutla yaşamaya alışkın
Lakin beceremediği tek şey aynasını kullanmak,
Bunu bir kalemde geçiyoruz.

Sırada kürek var, bu tam bir ayna
Yürek dağlayan, çelimsiz bir dalgakıran
Üstelik sol tarafında bir dövme,
Neresini sorma!
Çanak'tan bir Kale'de sonsuz sazanlar
Denize nazır penceresinden gözünü dalgalara açar
Venedik'teki martı Uzungöl'den
Aristokrat biçimli bir kürek,
Bir daha geçeduruyoruz, eşitlik adına.

Sıradaki bilinmeyen bir kahraman,
Sazana kürek mi çarptı,
Martı mı kaptı, bilinmiyor.
Ama küreği ben çekiyorum.
Sen, arkadaşına aynalıszan diyorsun
Ben, beş yıldızlı bir sandal oluyorum,
Beşgen diyorum.
Sonra üç yıldızlı bir esmer oluyorsun
Yunus'tan bir Mevlana.

Herşeyi kendince yaşıyorsun
Halen güzel gidiyorsun da
Bu kayık İstanbul'a kadar gider mi?
Kürekler ellerimde,
Galata'ya aşık Kızkulesi'ne gelir mi?

24.03.2013

Mehmet Artem Aykut

Gedik Çıkmazı

Lafı gediğine oturttuğuna göre
İnancımız aynı olmasına rağmen
Bizim Allah'ımız onunkini affetse gerek.
Din, hangi insanla vuku bulduysa
Yüzyıllardır şirketleşip saçaklanıyor.
Geliri çok bir naifliğin hayranıyım;
İslam'da Kapitalizm'i öğretin bana.

Beni hocalardan mahrum etmeyin ki
Hazreti Gedik kapatılırsa bu herkesedir
Lalettayin bir pardesü ile iç huzur giyin.
Harakirisinden bihaber imamlarla dolu
Tanrısızlaştırılmış kendi iç dünyaları.
En yakınlarını yabancılayan kutsal vahşiler
Biz ne desek, 'sen kim köpek? '

Ölümcül bir hastalıktır bencil inançlılığı
Onu hiç yalnız bırakmayacak yalnızlığı
Şeytan geliyor gördüm; kasıklı dudakları.
İçindeki karanlığı imanla söndür.
Kuyunu dinci suretler kazsa da
Gururlar bir sakız markasına aroma;
Lafı otursa da kendi ayakta...

Mehmet Artem Aykut

Geyikler Acıkınca

Hoşgelmişliğinle rüyalar,
Ederiyle meşhur bir şarap içti,
Sarhoş oldu kibirli uykular, kaçtı trenleri,
Kaçtı sen geldiğinde huzursuzluk.
Üşengeç cinler uykudan uyanınca
İlkyardıma muhtaç bir selvi ağacı oldu sisli dünya.
İnsan sesli hayvanlar türedi, hülöööğğğ!
Tam da bu zamana denk,
Rengarenk duvarlar, önce çimen yeşili...
Yarın Elfida'lıyorum...

Gecenin bazı aylarında
Yolların 'bozuk satıh' levhasına kıyamadım, güllendim.
Picasso'nun bu saatte dondurma yemesine taktım kafayı;
Abdullah Rıza Ergüven'in tamamlanma merakına,
Bunlar hep kendini çektiren fotoğrafların kabahati.
Uyumadan evvel Çıtkırıldım Kuşları'nın paydosu,
Palyaço tavırlı bir köşe koltuk takımı ile
Meme şekli arasındaki salıncak misali.
Geyikler acıkınca koy önlerinin içine!

Kıskanç duygularım zencileştikçe
Kendi yanaklarımı öpeceğim
Şiirin bütün çağlardaki varoluşu senden ama
Şinesi beyazım açuğ aç!
Ne söz verirsen geleceğimi bileceğim...
Yarının kendine yazıldığını düşünmek,
Gezi Parkı gibi, çok güzelsin.

21.06.2013

Mehmet Artem Aykut

Git Başımdan

Sakin saatin birazdan öleceğini söyleme
Hasta olduğumu biliyorum
Kaç zaman üzerine doğmuşum
Tadımı kaçırma!
Yapraklar ıslak, zemin kaygan...

Kleopatra'ya kaçtıysa eğer
Mısır'dan zaman,
Utansın Aşık Veysel, utansın Baki!
Gölgeni gören de utansın,
Seni kılıp bitiren de,
Git başımdan!

Sen deyince aklıma
Masumca ağlayan Samanyolu gelir hep.
Karşı kainatın damı ile
Balkonumun Venüs'ü arasında uzanmış.
O ne çiyandır var ya!
Gece, gökteki toprağı izlerken,
Yatakta tasavvuf ederken
İlle de çingar çıkarmıştı.

Git başımdan!
Bana öldüğümü söyleme
Fiske fiyatına da olsa hastayım,
Seher Yıldızı ışıldaması kadar.

10.11.2014

Mehmet Artem Aykut

Görmüştüm Şiiri 1

Bu şiiri önce rüyamda görmüştüm
Tırnağımı ortadan ikiye ayırırken
Mahvolmuş evimiz yıkık virane
Ağlıyordum günlerce gördüğüm rüyaya
Halimi görünce dayanamıyor
Ağlıyordu çocuklar düşler kurarken.

Bu şiiri sonra kucağında görmüştüm
Anamın, ağzımda meme, sayıklarken
Bahar ortasında kuşlar divane
Bizim sandığımız koca dünyaya
Munzurluk yapmadan duramıyor
Büyüyordum bir başıma, öylece dururken.

Bu şiiri genç bir askerde görmüştüm
Kapısında çaresiz nöbet beklerken
Belirsiz imgesi yüzüme pervane
Yaparmış gibi yapıp dostu olmaya
Meteliksiz yüzüne kimse gülmüyor
Kendini çaresizce yere vururken.

Bu şiiri en son hastanede görmüştüm
Üç kişilik sandalye kefene bedel
Bilmez ki soğuk nedir, vay haline
Aşk azapta iken sevgiliden sevdaya
Üç akçe bir musallaya kar etmiyor
Yaşamak olur mu ölmek dururken.

21.05.2013

Mehmet Artem Aykut

Görmüştüm Şiiri 2

Bu şiiri önce rüyamda görmüştüm
Bu şiiri sonra kucağında görmüştüm
Bu şiiri genç bir askerde görmüştüm
Bu şiiri en son hastanede görmüştüm

Tırnağımı ortadan ikiye ayırırken
Anamın, ağzımda meme, sayıklarken
Kapısında çaresiz nöbet beklerken
Üç kişilik sandalye kefene bedel

Mahvolmuş evimiz yıkık virane
Bahar ortasında kuşlar divane
Belirsiz imgesi yüzüme pervane
Bilmez ki soğuk nedir, vay haline

Ağlıyordum günlerce gördüğüm rüyaya
Bizim sandığımız koca dünyaya
Yaparmış gibi yapıp dostu olmaya
Aşk azapta iken sevgiliden sevdaya

Halimi görünce dayanamıyor
Munzurluk yapmadan duramıyor
Meteliksiz yüzüne kimse gülmüyor
Üç akçe bir musallaya kar etmiyor

Ağlıyordu çocuklar düşler kurarken.
Büyüyordum bir başıma, öylece dururken.
Kendini çaresizce yere vururken.
Yaşamak olur mu ölmek dururken.

29.12.2014

Mehmet Artem Aykut

Gözlerin

Gördüğümden beri yoktur ötesi
Denize benziyor, keser nefesi
Gökyüzünün bile `o'dur hevesi
Gözlerin sevgilim, ah o gözlerin.

Baktığın yerlere hiç yağmaz mı kar?
Hicrandır her yanımda, çileden bıkar
Gül rengi kokar, âsude bakar
Gözlerin sevgilim, ah o gözlerin.

Mehmet Artem Aykut

Gündem

Buradan yoksul çoğunluğa değil,
Aydın azınlığa sesleniyorum;
Beni karanfille değil, gülle uğurlayın.
Şair adam biraz da yakışıklı olmalı diyorum;
Siz benim gidişime aldırmayın.

Anlamasanız da, kendini bilmez fakirler;
Ama siz yine de kendinizi zorlayın,
İstismardan komisyon kurdurtmayız, bak!
"Gidersem bu ülke yıkılır" diyorum,
Reza'ya mecbur kalırsınız, yapmayın.

Mehmet Artem Aykut

Güzel Yar

Denizin dalgasından hesap sorulmaz
Güzelin işvesine çare bulunmaz
Öyle bir sevdim ki güzel ben seni
Dalgalar kürek oldu, çeksen varılmaz

İstanbul güzelimi çirkin ediyor
Yarime bu çirkinlik hiç yakışmıyor
Ben seni seveli tam üç yıl oldu
İstanbul'um bu işe hiç karışmıyor

Yanağında gamze var aşkı andırır
Yüreğinde Efe'n var düşman çatlatır
Güzel sen bu hocanın hutbesi misin
Her safa dizilene seni anlatır?

14.11.2002

Mehmet Artem Aykut

Hake Dersen

Ne vakittir aşkından uyku tutmaz oldu
El ayak çekilince geceler
Dışarıdan görene herşey ne güzel
Telaş edilecek birşey de yok üstelik
Lakin, nedendir ki kalbim
Yanlışlıkla eve girmiş bir kuş gibi
Duvardan duvara çarpa çarpa
Uçup çıkmaya çalışıyor,
Oysa pencere açık...

Gün mavi, güneş mavi, kadın mavi, aşk mavi
Maviye kesen bir adam;
Bir çift gözün yüzü suyu hürmetine.
Yüzüme gözüme sıçradı mavi,
Artık eskisi gibi olamam!
Ya daha çok bulaş bana,
Ya da uyarmadı deme,
Ben karışırım sana.

Çok güzel çakıra çalarız,
Deli olma.
Gel ki,
Tabanı yanık it gibi koşalım,
Ardınısıra.
"Hake" dersen, güleriz...

Şubat 2015

Mehmet Artem Aykut

Halet-i Ruhiye

'İnsanların dallarında
Türlü mutluluk var' diyor
Gecelik bir filmin yaprak delikanlısı
Damarları, şırıldayan kan ile büyüyen.
Üstelik, iyi de heceliyorsan İs-tan-bul-lar'ı
Şırlaması gündüz kırmızısı, sevmesi de
İlk önce bunun için sevdim.
Büyümesi kurumuş mavi, ölünesi hayranlık
Zaten gemileri sevmem de bundandı.
Neftesinden tanınan
Daha doğmamış bir kız çocuğu, ürkek mor.
Nişan alsan çok, saysan yok.
Düşünürken, içerken, gülerken
Kimgili gaspettin, ah anlaşılmamak.
O rus, bunun çocuğu dediydin de ayıbıma gittiydi
Bu devirde yaşayan anne bulmak zor.

Her günkü vitrininde
Bugün daha taze gerdanının kızılı,
Yine teveccühle dolu nazar gözlerin.
Hadi çek bir başlamak daha, şahadete dek,
Öbek öbek devlet kokan.
Öyle bir gerisayım olsun ki
Adem'in günaha girmesi kadar
Ne de olsa ıslak zemin,
Şeytanımız bol olsun...

14.04.2013

Mehmet Artem Aykut

Hasan Uz'a Ağıt

Ben bu gece ölürsem
İlk ağlayan annem olur
Sonra herkesi sırayla ağlatırım
Karşı gelen olursa beter ederim
Öyle hoyrat olurum ki
Hacer, bahçemde açan tek çiçek olur.

Ölürsem ben,
Zemin katta, üzerimde bir yorgan
Yastığım kırılır ve aşık olurum
Deprem olurken
Fay hattını kazarım,
Daha kısa, sızısız olsun diye.

Sizler uyurken gerçekleşirse bu Ölürsem yani,
Aşık olabilirim Türk Bayrağı'na
Merdivenleri tırmanırken
Trabzanlara takılır gözlerim,
Düşerim.
Aradan çıktı diye sevinirim,
Umutsuzluk...

Şayet ölürsem özellikle bu gece
Bütün dostlara bedel olurum,
İyi ve kötü günlere dair.
Benle ölenler olursa yolda bulurum.
Ben ölmezsem de ölen olursa,
Yargılarım.
Kimseye bir şey olmazsa
Yine ben, ölenimdir.

Sevgilim de beni düşünüyorsa,
Hacerim,
Ben ölme hazırlığındayken,
Hangi öpücükle avutayım onu?
Vallahı korkuyorum,
Yeminle bile pekişir bu korku...

Ölürsem tadına varamadan gençliğin,
Yaşlanırım gözlerimde;
Bir işe varamadan,
Masraflı olmadan...
İngilizce Öğretmenliği okudum ne de olsa,
Kamyonumun asaletine ağlarım.

Ölürsem cep telefonum şarjdayken,
Ayakkabımı boyamamışsam
Ve künyem asılı değilse halen
Diyarbakır'da
Gusülsüz sayılırım...

Ya bir de ölmezsem bu gece

Sabah ne yaparım?
Muhtemelen yağmur yağar
Ve ben ceketimi o yağmura asar
Bulutlar arasında gezinirken
Tüm dünyaya sataşırım.

16.06.2004

Mehmet Artem Aykut

Hasat İnadı

Bakışlarının daldığı yerde de
Gördüğün yerde de
Görmediğin ve göremediğin yerde de
Sana aşık, seni özleyen
Sadece ben varım!
Bu, gerektiğinde
Kurak memleketten bile
Tonlarca ekin çıkarma inadıdır.
Sen sevsen de,
Sevmesen de...

14.01.2006

Mehmet Artem Aykut

Hepiniz İstanbullu Olmuşsunuz

Sen dahil hepiniz
İstanbullu olmuşsunuz
Ben dahil, hepiniz.

O da İstanbullu olmuştu hatırlarsan
Hani, ara ara
Çılgın zamanlar ona düşmüştü
Sizden biri değilmiş gibiydi,
Karaydı. Götten bacaklıydı.

Bir otobüs yolcuğuğu hatırla
Başını cama vuran yağmura değil
Yüreğimden akan sele çevir,
Bazen istesen de erkek olamıyorsun işte.
Bir sabah kahve içerken
Bir sabah, akşamı aydınlık,
Sonra hep karanlık gündüzleri.

Biz insanları tuhafıyordun, sen ne idiysen
Biz İstanbulluyduk, bin türlü köprümüz vardı
Kendimizce iyiydik
Bir elin tutuluşu vardı, kalbe dokunuluşu
Bizim de düşünebilenlerimiz vardı günün sonunda.

Soluksuz kaldığımız,
Gölge olduğumuz zamanlardandır belki,
Böyle koydun adımızı.
Biz çokça mağduruyduk aslında kederin
Bakma, ne yaşadığımızı bilemedik.

Söyleyebileceğin en ağır sözdü,
Sağlam küfürdü İstanbullu oluşumuz.
Ama keşke İstanbul'da olsan da
Hiç durmadan yüzüme vurup dursan.

09.03.2013

Mehmet Artem Aykut

Hiçsey

Hiçbirşeyi en çok düşündüğüm
Her şeyin hiç olduğu her an
Seni düşünüyorum;
Varken nasıl yok olduğunu.
Her anımda yaşamımda olduğunu düşünürken
Aklıma, aklımın da olmadığı geliyor
Ve seni görüyor oluşuma
Ve seni seviyor oluşuma
Hayret ediyorum, aklım yokken.
Ellerim kalem tutmuyor
Ve yazmıyorum ben aslen,
Yazan değilim,
Adem'den önce yazılmışsın sen.

12.11.2006

Mehmet Artem Aykut

Hoş Çakal

Çok özlüyorum, elimde hüzünlerim...
Çiğlikler atıyorum, hiçkimse duymuyor
Ben de duymuyorum sayın hoş çakal,
Ama duyduğum zamanlar da oluyor
Uzaklardan biryerlerden geliyor sanki üzerime vuran fırtına
Derken ağır ağır ölüyorum
İçim kabarıyor, acıyor, yaralanıyor ve konuşamıyor
Galata bile küfür halinde tüm gündür
İçip içip susuyorum
Herkesin yüzüne bakıyorum, gülüyorlar
Ben ağlıyorum
Birkaç kişi geliyor yanıma ağlama diye;
Hepsi kendi derdini anlatmaya başlıyor öylece.
Gün boyunca üşüyorum hoş çakalım
Sarılıyorum balıkçılara Sultanahmet'e doğru
Galata Kulesi'nden görenler var beni.
Nefretle bakıyorum tüm gemilere,
Uçaklara, otobüslere,
Şehirlere, ülkelere,
Ne kimse anlıyor
Ne de kimseye anlatabiliyorum
Sarsılan bedenimdeki ince sızıları
Kafamda bir çakal, hoş...
Kan revan gibi vuruyorum sonra kendimi yollara
Bir işyerinin kapısını defalarca yumrukluyorum
Belki de bir işhanı;
Birileri gelip bana biriki tokat atıyor
Canım yanıyor ama ağlamıyorum
'O' yok diyorlar yüzüme acırcasına bakıp
Elele tutuşulan, beklenen, biralar içilen,
Sabırsızlıktan nutkum tutulan yerde duruyorum;
Hoşça kalıyorum sensizliğe,
Sadece duruyorum,
Hiç duramadığım kadar duruyorum.
Elde avuçta hiçbir şey olmadan bir dilenci gibi
Yoldan geçenlere yalvararak duruyorum.
Kimisi gülüyor, kimisi üzülüyor bana
'Alkollü yaklaşma kızım' diye uyarıyor bir baba kızını
Aslında değilim, yani o kadar değil
Üzerimdeki alkolün etkisi değil
Hoş çakalsızlaşmışım, bilen yok,
Üzerimde yıkık bir aşktan kalıntılar var
Kaybetmişliğim, kalmışlığım hoşnutsuz.
Tüm dünyaya ve dünyadaki insanlara karşı.
Zafer;
Düzenin vazgeçilmez bir parçası gibi hep kötülerin.
Hoşçakal demenin en dibe vurduğu yerden
Nişan alıyorum kendime;
Hoşçakal
Hoşça kal,
Hoş çakal...

Mehmet Artem Aykut

I Miss You

Today it's a new morning
I got up thinking of you
Beautiful things that we have done together

You are everything for me
Your place is beside me
I'm slave of your body, girl.

This is so real
Your eyes are eternal
You're everything that I asked for from the Father.

I miss you
I miss you
I'm in love.

14.08.2018

Mehmet Artem Aykut

İhtimal

Kalbimi size kaptırdığıma göre, şimdi "siz" benim sırdaşım oldunuz. Siz ne derseniz deyin, ben bu gözlerden vazgeçmeyeceğim ve şuracıkta oturup birşeyler içeceğiz. Derken artık siz "sen" olacaksınız. Sen-ben olacağız. Sonrasını sonra konuşuruz.

Mehmet Artem Aykut

İlk Kaçışım Aşktan

Korktum, korkmadım değil
Ama yine de şiir yazdım.

Sustum, susmadım değil
Ama yine de ağladım.

Bu, ilk korkuşum değil
Karanlığından gecenin

Bu, ilk gözyaşım değil
Acısından içimin

Bu, ilk yanışım değil
Hasretinin teninin

Bu, ilk kaçışım aşktan...

Mehmet Artem Aykut

İnadına Aşk

Yüreğim pıhtı,
Aslında hiç inatçı değilim
Çok güldüm, çok ağladım
Hiçbir konuda ısrar etmedim
Yeltenir çoğu bağınaz kişi,
Benim olan benimdir der,
Demedim.
Gülümseyerek anlayış gösterdim
Benimse durur,
Giderse gelir...

Ama sende bir pislik,
Sende bir inatçı oluverdim;
Anasına bile diklenen küçük bir oğlak gibi
Bu kadar uzun, yoğun, derin bir inat
Sarhoşun haziran secdesi ya
Akıntıya götün götün kulaç atıyorum,
Sen benim inadımsın.
Sapından kurumuş buğdaya nispet
Gönlümün inadısın.
Bastığım dal kırılrsa da
Ben o ağaca çıkacağım...

Şubat 2015

Mehmet Artem Aykut

İpek Mendil

'İpek mendil dane dane' türküsünü, ebediyetteki babamı andırıldığı için, sıkça, onun sevdiği birşeyleri bilhassa sevebilmek adına dinlerim. 18 yıl geçmesine rağmen, ona dair hatırlayabildiğim tüm anılar beni sarhoş eder. Alaturka insanı uyuşturur diyorlar... Hangi ruh sarhoş bir uyuşmaya karşı durabilir ki?

Mehmet Artem Aykut

İstambul

Koftiden denizinin afilli şekli
Sorsan, iyi niyetinden ötürü hep haklı
Sidikli İstambul, manyak karı!
Dokunacaksan kızanıma, avradıma
Naşla burdan be ya!
Anamızdan emdiğimiz sütse derdin
Biz maro bulcaz diye öyleyiz her gün.

Mecalimi azaltan günbegün
Ağır ağır üstüme çöken gözlerin
Üzülüyorum'un anlamsızlığı hayattaki
Anamlanıyor sana bakarken.
A be yüzünde öyle bir şey var ki
Nasıl anlatsamını bilmediğimin
Kendini göstermemeli, kendini saklamalı şeyi.

Uşlanırkenki, sipali çalarkenki halini
Sipsi çekerkene aynasızlara anlatmayı
Sırf sevdim diye sevmeni bekledim.
Şugar karıyı senle güldürmeyi
Herkes gibi doğarken İstabullu olmayı sevdim.
Halim dermanım yok ölmeye,
Yarın sabah, yapasın bi güzellik kardeşine.

Mehmet Artem Aykut

İstanbulabilmek

Belgesel Efendi Türbesi'nde
Akşam oluyor
Yıldırımların gölgesi
İnsanların üzerine bugün Japonca düşüyor.

Yorganlar ve türlü anneler kaçışlılar
Babaların piçleri üşüdüğünde
Üzölmelerin yazışma adresinde İstanbulabilirlerse.
Sıcaktan hararetle bir kuş sesi
Yanıyor kuzinede.
Yıllanmış sabırlar pişiyor üzerinde
Rengi kıvırcık bir durakta, bitiveriyor
İstana bulanmış esmer tenli kız.

Benim hataçıklarımından kendine bir gofret al
Ve üstünü bilmem kaç kuruş olarak
Muhakkak bir İstan bul, ver;
Nadir olanını bulmuşken dünden yana.
Çenendeki uçuk, biliyorum
Ahan da buraya yazıyorum.

Pervasızca savrulmuş 6 üstü
Akıl edilememiş yıl ile
İstanbulabilirsen ne ala
Çünkü istan, buna gebe.
En sevdiği adamımsı gibi erkekten bir hamle ile
Sayın mutluluk; sahneye bekleniyorsunuz.

26.04.2014

Mehmet Artem Aykut

Kader

Hiçbir zaman dönüşü olmayan tutkusuyla
Habersizce gelmiş uzak kentlerin sönük farları
Nakiş gibi işlenmiş büsbütün masmavi duvarları
Uçsuz bucaksız, evli-bekar en girintili koyları

Kızkulesi'ne iki bedenli dört bacak sahibi
Sıcak bir yudumunda gizli Türk Kahvesi'nin
Belki aynı heyecana atan yağmura dost kalplerinin
Dizdize vermiş oturan çöp konteyneri ellerinin

Bir yerinden İstanbul'un, bakıp aynı manzaradan
İnci taneleri döksün hırçınca denize velveleyle
Birlikte köprüyü izlemenin kimliksiz hasediyle
Yüzyılların kimselere söylenmemiş gizleriyle

Alayına elveda derken olmamış günahların
Şu dünyada anne olmak vardı, tümüyle hesapsız
Yanıp giderken bir aralıkta kararsız ve zamansız
Şu yaşam denen soluklu hadise, ne kitapsız!

Kim olduğu meçhul bir melek var aramızda
Soysuz mu, sonsuz mu bilinmez romanının
Tanrı'ya ait en asi, en verimsiz olanında
Bıktım usandım diyemediğin dünya yalanından...

16.04.2008

Mehmet Artem Aykut

Kadın Gibi Kalem

Kalemim kırıldı,
Halen kadına benzerken
Üstelik.
Öyle böyle benzeme değil
En aşiftesi olmuş memleketin.
Yine de
Kırık olmasına rağmen
Kadın gibi kadın,
Yok öylesi...

16.06.2006

Mehmet Artem Aykut

Kalbin

Güneşi avuçluyor ellerin, altın bilekli
Demirden kaplanmış kalbine
Vurulan hançerler işlemez olmuş
Köhneliğinden, insanlığa karşı.
Tarlata gibi sert,
Pamuk gibi yumuşak bir şey kalbindeki
Hasta bakıcı, hastanın kendisi
Ve tedavisi var ücretsiz öpüşüyle.

Çiğ gibi büyüyen bir yalnızlığın
Tohumlanan çiçeği oluvermenle
Sarıklı bir keşişin ezan okuması
Keşişir haftanın her sekizinci gününün
İmsak vakti
Güldürürsün, Dostoyevski'yi bana biryerleriyle.

Kalbin, Beşiktaş iskelesinden
Kadıköy vapuruna yetişmeye çalışan
Bir midye dolmacısı, aceleci.
Bir o kadar
Altına imza atmayı bekleyen
Kira sözleşmesi, bedele susamış.

Ki sen bilirsin vermeyi
Sadaka niyetine
Cigara paketinin içindeki son deni
Tanımadığın köprülerde balık tutan
Balıkçıların hatrına.

Kalbin,
Son sürat giden bir tren penceresinden
Başını çıkartmış bir kız çocuğu,
Bir eli annesinde.
Veleve ki bilmez
Yüzüne çarpan rüzgarın
Biraz önce tırpanıyla çayır biçen
Çiftçiden aldığı emek kokusundan geldiğini.

Kalbin,
Mindere koymuş başını
İsyan eder kaybolmuşluğuna,
Balkonunda çaresiz gezinen karıncayı izlerken.
Ödün vermeye hazır benliğinden,
İki kişilik.

15.07.2008

Mehmet Artem Aykut

Kar Arsız

Utanmadan kar yağıyor,
Antep'ten arsız olmasın.

Aklımda az kaldılı öldürmeyen Tanrı.

Ya şiir, ya sen,
Hem şiir, hem sen.

Neden ölünür ki?

Saat paslı iken kar arsız, ben varsız
Sütlegenlere tokuz, iki çocuk genceliyor.

Kekiğe havlıyor köpek
Yolun sonu Köyceğiz.

Saksıdaki nane sarı-mor
Güvertedeki doğacak kuzu arsız.

Ya şiir, ya sen...
Hem şiir, hem sen...

Neden melek olunur ki?

02.12.2014

Mehmet Artem Aykut

Karınca

Işığın bittiği yerde bir Çin
Kışın hazırlığı, yazın çilesi
Kapkara gözleri, bir insan giyin
Her delik bir yuva, minnet dediğin.
Orkestrası güçlü bir latin dansı
Her figüründe erenlerdensin.
Bir damla suda dahi, beddua hariç
Ölüyorsam merhametin mihnetinden
Sevgili karınca her türlü kederinden
Arın da gel,
Gün eksilmesin yeryüzünden...

02.04.2009

Mehmet Artem Aykut

Korku

Karanlıktan ilk korktuğum gece
Bu gece değil elbet,
Sadece, böyle bir gecede
Korktuğum olmuştur aşktan ilk defa.
Mumları gecenin sırtına sürmek
Kolay iş olmadı aşk adına
Ve ısırğan otu olmak
Gecenin en edepsiz yerinde.

Korktum, korkmadım değil,
Ama yine de şiir yazdım.
Herşeyi yaptım hayasızca
-şimdi tek tek anlattırma bana-
Düşünmekten ötesine dair diyelim,
Bir seni unutmanın güzergahını bulamadım,
Elbet yolu belli.

Korku ne ki şiirin yanında?

09.01.2004

Mehmet Artem Aykut

Koruk

Ağaç üzüm verirken
Karıncanın pasaportunu istedi.
Değindi, göğün bedelince mağlup darıya.
Ağaç, bir odası eşyalı kiralık ev.
Dalgalı hağa mavisi,
Gazanfer Özvan'ın silüetinde sürrealken
Bir salkımda onlarca gözüm.

Mavi ayakkabılarındaki turuncuyla yapalım
Bu sezon bölüm sınavını.
Senli yaşamak en acı sözüm.
Seni tavaf için ilk ara, yeşil.
Ağaç koruk verdi...

08.08.2014

Mehmet Artem Aykut

Köle

Önce yaren ol cananıma üç vakte kadar
Ardından azad et beni.
Baktın ki yine seviştiğin yerdeyim,
Sarma, durma, hırpala.

Sonra tüm zamanların sultanı ol
Ardından al koynuna beni.
Derken sabaha dek acımaksızın
Yasa, yürüt, yargıla.

Mehmet Artem Aykut

Köprü

Fakat bizim bir köprümüz olacak
Sessiz sedasız gidişin ardından.
Cemal Süreya duvarında,
Nazım Hikmet kıyısında,
Kimselerin nerede olduğunu bilmediği
Kimi Zağnos Paşa,
Kimi Jüstinyen güzelliğinde
Gazi Mihal, Saraçhane derken
Galata'nın mavi gözlü kartalı salınacak
Caka satarken,
Balıklara ekmek atarken,
İçinde isyanlar yatarken sevinçlere gülünecek,
Bir köprü kurulacak ardınsıra.

Yine de bizim bir köprümüz olacak
Sessiz sedasız gelişin ardından.
Leonardo şenliğinde,
Kraliçe eşliğinde Rialto!
Bilinmeyen köprülerin sevilen mihenk taşı,
Sırlarını kimselerin göremediği
Misis, Çobandere, Geyve...
Bir çığlık duyulacak ardından
Galata'nın mavi gözlü kartalı olunacak,
Her ölümsüz gibi
Kimselerin aklına bile gelmeyerek
Gün gelip ölünecek.
Bir köprü kurulacak ardınsıra...

18.05.2008

Mehmet Artem Aykut

Kuraklık

Bir nehri akmaya başladık.
Buğulu camlardan izliyoruz
Göreceli biçimini sevdanın.
Kırılmış bir yürek,
Kırık cam parçalarına
Faraş yeter diyoruz,
Ve süpürüyoruz sizinle
Geçmiş tertemiz.
Öğüt verenler oluyor günde üç öğün
Tok karnına, önemli değil.
Varsa bildiğimiz birşey
Temiz bir gün ışığı,
Ankara'nın soğuk gecesinde.
Gece size doğuyor
Güneşin saati size kurulu
Vuruyoruz dibine yalnızlığın
Muvaffakiyetsizleştiricileştirebileceklerimizdenmişsinizcesine
Ne de olsa kısıtlıyız,
Ortama uymak lazım.

24.08.2008

Mehmet Artem Aykut

Kutu Kutu Pense

...derken çocukluğumu yaşar oldum
Masum bebe çabukluğuyla...
Sıra arkadaşımın ısrarlarını saymazsak
Ali Baba diye birine hiç inanmadım
Çiftliği, hayvanları da hep muallaktı ya
Var mıydı, bilmiyorum.

Ama o, her hayvanı sırası gelince
Aslına uygun seslendirmeyi ihmal etmezdi
Ali Baba olur, onu izlerdim.
Ötsün diye içeriye aldığımı iddia ettiğim minik kuş
Gerçekte hiç olmadı.
Niyet komşunun kızıydı,
Kuş bahanesi oldu.

Portakalı soydum,
Ama yalan diyemem;
Başucuma koymadım da
Götürüp pazarda sattım kasa kasa...

ve kutu kutu pense,
Civata, tornavida, kontrol kalemi,
Bıçak, kesgi derken
Hiç çocuk olamayışına
ve hep çocuk kalışına seviniyorum;
ve yaşadığım tezatlara,
ve sarı vosvosa, İ.E.T.İ. otobüslerine
ve taksi dolmuşlara, vapurlara
Sevgilim İstanbul oluşuna...

11.06.2004

Mehmet Artem Aykut

Masal Parkı

Güçlük sonrası umut basar insanı
Sancı sonrası ferahlık
Hevesinden hoyrat anlar
Bir tür hastalık geçirdi
Sıradanlık ne tuhaf,
Alışmak ne güzel seni severken.

Dengesizlik işçiliği bu bizimkisi
Sevmek kadar anlatılamaz
Dünya bir kerelik fakat
-di'li geçmiş zaman öfkeye yenik
Hayata sarılmak ne tuhaf,
Özlemek ne güzel seni severken.

Kahvaltısını yapmış bir mezartaşı
Beni düşünüyor mudur sorusuyla eş
Sersemlemek aristoktasi.
Şultanahmet'ten aşağı yürümek
İhtimallerde yaşama hevesinde
Unutmak ne güzel seni severken.

08.08.2014

Mehmet Artem Aykut

Mehmet Soyтарыsı

Lan, şair!
Benim için bir şiir yaz,
Onu bana getirsin.
Üzerinde iyi dursun kelimelerin,
Bu benim en büyük ihtiyacım.
Güneşle öpüşen başaklar gibi özgür,
Hür olsun saçları şiirinde.
Beni sevmeyi beceremedi, kabul.
Şimdi tutup onu sevdiğimi söylesem
Çekip gidişine yavşak derler, olmaz.
O yüzden bir şiir yaz,
İkimizin bir devlet olduğunu anlat;
Kuşe kağıda basılı dudakarıyla
Saman kağıdından memelerine yazalım
O devlete dilekçemizi.
Bir dirhem mutluluk olduğunu
Yalnızlık ambarımda.
Gözleri tanrıçaların mabedi gibi,
Bakıldıkça esiri olunsun,
Susulduğunda kasıklardan konuşulsun,
Çayını tazeleyip tazeleyemeyeceğimi sor.

Yaz, şair!
Mücevherat takmayı sevmediğini
Ama saçlarının her birinde
Bir Elif olduğunu,
Hikmet'in Alevi yanım oluşunu.
Boğa'dan Rıhtım'a dek kelimelerin uçuşsun
Her bir yerinde Kadıköy'ün.
9'un bir asal sayı oluşunu
Kafaya taktığımı da yaz
"Ne istiyorsun rakamdan? " diye sorma.
Sokak köpeklerinden bile onu dilediğimi,
Hatta o köpeklerin yalnızlığına sığındığımı,
Bir kocanın Mısır'daki dededen miras kalamayacağını,
Kaşar'ın bazen peynir olmadığını,
Keşan'ın bazen memleket sayılmadığını yaz.

Altalta sıralandığımı yaz,
Terimlerden oluştuğumu,
Yazsana şair!
Kelimelerim olduğunu ona
Hepsi 'sen' kokan.
Ne? Her şeyde mantık aramasana!
Hangi sitem beyaz gelinlik giyer?
Allah'ı katma bu işe şair!
Çok zamandır ben Tanrı,
O ise bana Mehmet diyor.
Aramıza girdiğinden beridir birileri;
Bu bir demagoji meselesi.
Ne zaman bir şeyler yoluna girse
Damar damar üstüne biniyor.

Yenikapı sahilinde oturduğumuzu
Yunus çağırduğımızda geldiğini
Yazıver, umutsuzluğun harcımız olmadığını.

Şair Bey, yazın lütfen;
En güzel elbisesini tabutuna astığımı,
Mezarına gelmesine gerek kalmadığını.
Yalnızlık ambarımdaki bir dirhem mutluluktan
Şimdilerde sen kokan kelimelerim olduğunu.
Şeytanı aslında çoğu gün görmüşüz:
Şaire, imama, padişaha
Birer meslek lazım; Soyтары.

Mehmet Artem Aykut

Menkul

Söylenegelmis bir hikaye, boşver kuralları
Hoşgelmişliğinle rüyalar, ederiyle meşhur yetişkinlik içti,
Başımdan inançlı bir yaşamak geçerken
Sarhoş oldu kibirli uykular, kaçtı trenleri,
Göçtü sen geldiğinde huzursuzluk.
Söylenegelmis bir hikaye, boşver kuralları.

Üşengeç cinler mevzuya uyandı bir eksik
İlkyardıma muhtaç bir selvi ağacı oldu sisli dünya.
İnsan sesli hayvanlar türedi, sorma gitsin
Tam da bu zamana denk, çay tadı, çocuk sesi
Taşımı hamamına koyduğumun dünyasında
Üşengeç cinler mevzuya uyandı bir eksik.

Korkma dediğin anda çıkar savaşlar
Yılın bazı aylarında, kimi köylerde
Yolların 'bozuk satıh' levhası bundandır
Abdullah Rıza Ergüven'in tamamlanma merakı,
Kendini çektiren fotoğrafların kabahati mi sandın
Korkma dediğin anda çıkar savaşlar.

Yüzüm bir kabristanı dolanır gibi
Uyumadan evvel Çıtkırıldım Kuşları'nın görkemi,
Amansız bir özgürlük kaçkını kadın ile
Kutsal sularda bekletilmiş muska misali.
Bir gün aşksız gezdiysem getir önüme
Yüzüm bir kabristanı dolanır gibi.

Kapıyı aç, seninle ölmeye geldim
Kıskanç duygularım zencileştikçe kendimi öptüğüm
Şiirin bütün çağlardaki varoluşu senden ama
Şinesi beyazım sana açuğ, aç!
Ne söz verirsen geleceğini bileceğim...
Kapıyı aç, seninle ölmeye geldim.

Bir şair olsam kıymetim olurdu üç kuruşluk
Yarının kendime yazıldığını düşünsem
Kumkuat tadında, gülerdim aynama
Kerameti kendinden menkul şeyhler gibi bu şiirler,
Benim eksik olan kabiliyetimin bir icazeti oluyor ey Haldun Taner.
Bir şair olsam kıymetim olurdu üç kuruşluk.

21.06.2014

Mehmet Artem Aykut

Mırç Mırç

Klavye aktivisti adam
Tanrı'yı trolledi
"Cennet Tanrı'nındır" dedi
Cennet kimde ise Tanrı O'dur.
Kadın destekledi.

Ayağının altı değildir!
Dün akşam karar verdiler;
Bacak arasındır
Annelerin, aslında.
Adam da kadını destekledi.

"Cehennemi" diyordu adam
Bir tane sahiplenen yoktu
İyi oldu da bir güzel işledi kadın,
Onun oldu.
Ölmeden önce son pozları
Facebook'a koymadılar.
Eş, dost, akraba, iş arkadaşları beğenemedi,
Ne büyük kayıp!

Cennet Tanrı'nındı
Cennet kimde ise Tanrı O'ydu
Cennet için ölse de, ölmese de
Adamda hiç gurur yoktu.

Mehmet Artem Aykut

Mut Merakı

Mutluyum, mutsuzsun, mutlu...

Mutlu etmeye çalışayım derken
Eline yüzüne bulaştırıp
Daha bir mutsuz eden
Sayın baylar bayanlar
Size sesleniyorum;
O mutlu!
Var mı aksini iddia eden,
Bildiğim için mutluyum,
Gelin yanıbaşıma;
Ne kadar da mut meraklısınız...

23.05.2013

Mehmet Artem Aykut

Mutluluk

Bakışlarının daldığı yerden çıkagelip,
Ne güzel buluşmak gözlerinde
Yine erik kokulu bir gece vakti.
Koyu kahkahaların sarmaşığı uzanmış,
Ayışığı, balkonumdan saatlerce öteden hayran.
Hayal kurmak ne güzel, hele kurabilmek...
Seninle hayata sığınabilmenin adıdır mutluluk.

Gölüş alayı eşliğinde peynir tatmak ister
Gıcıklanmalı bir İstanbul sabahında içi.
Daha kaç mevsim konuşalım ister misin
Gözlerinde nice sevda barındırdığını senin?
Ağı büyük evlerinde Mezopotamya'nın
Hükümet bile en soysuz zamanlarını yaşarken
Zemheri ortası çiçek açmaktır seninle, mutluluk.

Dokunabilmek gülmelerine, gibi sanki
Özgürlük türküleri dinlerken bin yıllık mahkum
Yüzünü avuçlarımda hissetmek.
Gelmeni beklediğim tüm vakitlerin ertesinde
Susadığım, kanadığım, içtiğim, doyduğum,
Hazır tam da bitiyor diye küstüğüm geceye inat
Uyanınca varlığıyla şımarmanın ismidir mutluluk...

15.07.2013

Mehmet Artem Aykut

Nadas

Narin, hassas bedeninin üzerine serilmiş
Bir ilkbahardı gönlüm, ben hep çünküydüm
Gökyüzünün üzerime işediği günden beridir
Kömür yağıyor yüreğimize her seçim
Aldatılma sektöründe 10 yıl doldurdum.

Parasıyla ettirdiğin küfürlerden bil
Mendil cebinde bir imam nikahı akti;
Mehmet Bey gibi bir Ekim ayı
Mehmet Abi gibi bir sigara yanığı
Mehmet abuk subuk bir Şili Arokaryası.

Gözlerine ben ışığı verendi;
Belki Nisan yağmurlarının nazenin tazeliği,
Belki kırlangıç çiçeklerinin bebeliği,
Belki yavan kalışı diğer mevsimlerin.
Belki'nin varlığına inanmak hevesti...

Seni gördükçe cümlelerim sarkıyor,
Susmalarımda bile selülitler var, sen düşün.
Kış gelip nadasa bıraktığında içindeki aşk sevgisini,
Kalbinden dünyaya köprü kuran
Bir ziyet kutusunda saklıyorum, bütün marifetlerini.

Mehmet Artem Aykut

Nasi Melmeket?

Evin önündedir asırlık kürün
Dağlardan gelsin soğukça suyun
Dilfez geriye dönmüş, kimdir bir sorun
Masallardan fırlamış, rüya memleket.

Koyu çam ormanları yeşilden ordu
Dik, virajlı yolları yaylaya durdu
Cerattepe, bir zamanın Kafkasör yurdu
Milletiyle şiirleşmiş, aydın memleket.

Katrevan'dan sevdiğin göreslersin
Deli Horon, Hemişin oynar, dinersin
Mukimşah Emmi'yi dinler gülersin
Hasretine doyulmayan toklu memleket.

Haftada iki gün yağmuru yağar
Biri dört gün, öbürü üç gün sürer
Yeşil Artvin Ekspres bile gönlünden geçer
Yere inen bulutları kalkmaz memleket.

Yanbegi yuruma, zate tavlisin
Burtvin'a getmişin, çok havalisin
Gedarikan Batum'a orğamışın
Gunahivla beklar gena melmeket.

Sot, Sotibar, Nigala, Carbiyet
Berta, Korta, Haypet, Periyet
Danzot, İrsa, Hatıla, geri get
Artvin dediğimiz sağlam memleket.

Mehmet Artem Aykut

Ne Güzel

Ne güzel, gözlerinde buluşmak
Yine bir gece vakti.
Koyu kahkahalar atmak geceye.
Ay ışığını balkonumda saatlerce izlemek,
Sarılmak hayata, senle mutlu.
Ne güzel hayal kurmak, kurabilmek,
Bir yudum suyu bölüşmek,
Peyniri tatmak,
Bir İstanbul sabahına dostça uyanmak,
Gazete almak belki, o sabahın bir vakti,
Yoldan geçen insanlara gülümsemek,
Zemheri ortası çiçek açmak ne güzel!

Dokunabilmek bakışlarına, dudaklarına,
Sevda türküleri dinlemek,
Yüzünü avuçlarımda hissetmek,
Gelişini beklediğim tüm zamanlarda
Ne güzel geceyi senle kapatmak,
Sana açmak ertesi gün sabah gözlerimi.

Ne güzel ağlamak mutluluktan,
Seni yaşamak yudum yudum
Her şehirde, her saniye, her kişide,
Ne güzel!

12.12.2007

Mehmet Artem Aykut

Ne Kadar Flamenko Bir Yeni

Uçuşuyor binlerce kelime
Dört bir yanında evrenin,
Şiir olmayı bekleyen
Özdemir, sesimi işit militanı.

Doğru zamanda doğru kelimeler
Gelecek bir araya, bir icat ki
Hayatın tam da ortasına denk gelecek.
Edip, kardeş kontenjanından takılır bize.

Parasının üç bölü ikisiyle aşk,
Bir bölü sekiziyle meşk almış Tomris'e
Bu yolun sonu mezarlığa çıkar,
Çalışır halde, eksiksiz bir Turgut.

Bazı kadınlara işini görmek için
Bazısının da sırf yüzüne sebep
Koyar uzun minaresini orta yere
Porselen dükkanına fil sokan Cemal.

Her şeyin güzel olacağı günlere geldik;
Yoğurt ile bayat balık günleri.
Ancak böyle anlarız müşkülpesent Ece.
Kişizâde Sezâi, senzede Metin.

Pazar Postası'nı İspanyolca okuyacağına
Flamenko ruhlu bir Ülkü'n olsun.
Savaşta mitralyözün olacağına
Ahmet gibi bir dostun olsun.

01.01.2016

Mehmet Artem Aykut

Neden Ölüür?

Ya Şiir, ya sen...
Hem Şiir, hem sen...

Neden ölüür ki?

Mehmet Artem Aykut

Olamıyorum

Yağmur hiç yağmasın
Güneş hiç doğmasın
Yeni gün sabaha
Sensiz uyanmasın

Dert, deva bulmasın
Yaralar kanasın
Gözlerin olmazsa
İstanbul ağlasın

Duramıyorum, duramıyorum
Yapamıyorum, yapamıyorum
Senden ayrı olamıyorum
Beni biraz anla, ne olursun.

20.09.2007

Mehmet Artem Aykut

Olmadı

"Çayın var mı? " diyerek çaldı kapıyı
Tutmağından tutarak aldım içeri
Kişilik sahibi halıya basmadan girdi
Masamda bir orduluk rakı siperi
Sunucusu çirkin bir program ekranda
Ellerinde namussuz söz taneleri
Onun boynunun arkasında lise yılları
Benim ruhumun ibadeti,
Yarım kalan cami duvarı gibi.
Beşyüz yıllık bir deve kesip
Yedi dağbüyüklüğünde hasret çiğnedik,
Birlikte.
Affı zor bir aldatma filmi,
Günyüzüsüzleştirilmiş bir bekaret...

Müsaade isteyen kızıl bir silüet,
Gitmeye gebe.
Çayım olsa da tadı kalmadı,
Sonra bir daha kapı çalmadı.

Olacak gibi değildi.
Adam kadını sevdi,
Sıra kadına gelince,
Olmadı.

27.09.2014

Mehmet Artem Aykut

Olursan Arap

Evdeki hanıma söyle
Cennette kıskançlık yokmuş;
İşidileştirdikleri herifleri
Boşuna şehit olmuyor
Günde yüzlerce yakut yanaklıya.

Söyle kahvedeki beyine
Şekli düzgün olan vaad ediliyor;
Hiçbir cin ve insanın dokunmadığı
Koca gözlü beyaz tenli
Tekrar bakire olacakmış her sefer.

03.03.2016

Mehmet Artem Aykut

O'nsamak

Öpesim geldi dudaklarından;
Pınarlarından doyumsuz kanarcasına,
Susadım sarılışına ve bırakmayışına.

Anımsadım susuşunu
Zerdali tadında mevsimler boyu,
Hiç beklenmedik bir anda dokunuşuna.

Geldim, kaldım, güldüm, öldümü
Kimselere göstermeden
Ağladım, haykırdım, o'nsadım.

30.07.2006

Mehmet Artem Aykut

Ölmeyi Beceremeyen Kadın

Söylesene cennetin neresindesin
Uzaklardan kokun geliyor annem
Ak sütünle yine doyursan beni
Karnındaki yaşamı özledim annem

Üstüme doğrulan silah, yokluğun
Kan ter içinde tüm geceler annem
Yaram çok sıcak, gizlemiyorum
Seni babamdan bile kiskandım annem

Doğduğum gün ile bugünüm aynı
Ağlıyorsam sebebim ciğerden annem
Bugün de ölmedim sen öleliberi
Hasretin boynumda tütüyor annem

Bu öksüzlük beni yedi bitirdi
"Üşüyor" dediler, doğru mu annem?
Kefeninden beridir beyazlar düşman
Öğünlüğüm akıyor burnumdan annem

Kırdığım günler için boynum kırılınsın
Üzdüysem yavrunu bağışla annem
Gözlerim kanıyor gittin gideli
Doğumgünün kutlu olsun Nebiyem.

01.04.2013

Mehmet Artem Aykut

Ölürken Doğuyorum İşte

Tohum iken sessiz sedasız biryerlerde varlık göstermek
Sonra pamuk gibi elleriyle kayalara ve taşlara ve toprağa kafa tutmak
Kendini her damla yağmurda yineleyip benlik sahibi olmak
Henüz yeryüzüne erişmeden vücut olup gökyüzüyle bütünleşmek
Kırağı düşmüş toprağında yeni güne gülümseyerek 'merhaba' demek
Boy verirken cümle varlığa nice öpülesi ellerle aslolanı sormak
Taşlanmak, bol meyve verdikçe soy sop kim varsa

Ama her daim var olmak;

Ağaca filiz olmak,
Filize tohum olmak,
Tohuma toprak olmak,

Toprağa tohum, tohuma filiz, filize ağaç,
Ve yine, ve yine, ve yine
-mek, -mak, -mek, -mak...

11.11.2004

Mehmet Artem Aykut

Öyle Bambaşka

Öylesine değil,
Bambaşka!
Öyle bambaşka ki;
Değil öylesini,
Başkalarını da
Öyle değilleştirir.
Öyle bambaşka
Seviyorum ki,
Değil başka aşk olsun
Öylesine.

28.11.2004

Mehmet Artem Aykut

Özezer

Yarışırdı martılar vapurlarla
Ve vapurlar uzaklaşırdı karşı kıyıya
Varış saati belirsiz
-kesinlikle rötarlı-
Belki de uğramazdı bu limanlara.

Sıcak,
Kaçamak bir buseydi belki de
Güneşin ışıkları tenimde
Bir vardı bir yoktu
-ama kesinlikle sıcaktı-
Bugün eski takıklarına takasım vardı.

Gri bulutların arasında
Beliriveren bir parca aydınlıktı
Gözlerindeki mutluluk,
Bir damla yağ süzüldü sonra,
-kesinlikle böyle bir şey vardı-
Sağanaktı.

Camlara yansıyan bir silüet
Dudaklarının kenarında asılı kalmış bir gülümseme, heyecanlı
-kesinlikle taşıkardı-
Küçük, mahsun,
Annesinin parmağından tutup cekiştiren bir çocuk gibi aceleci...
Dedim ya bir vardı bir yoktu
Aslında hiç yoktu
Hep vardı.

İnceden sızlarken burnumun direği özleminle
Kulak tıkıyor inatla
"Hiç gelmedi, hiç gelmeyecek
Senin degildi, hiç olmadı"
çığlıklarına kalbimin...
Sızlıyor burnumun direği inatla
Yanıyor, sızlıyor tenim
Canım acıyor, çaktırmıyorum
-kesinlikle dik duruyorum-
Sokakta oynarken düşen
Yaramaz bir çocuk edasıyla
Bilmiş bilmiş sırtıyorum
"Acımadı ki!"

Mehmet Artem Aykut

Pamuktan Teyze

Her gördüğümde,
-sık olmasa da-
Heyecanım,
Çoksevengillerimden;
Anne yarısıdır dediler,
İnandım.
Evinin önünde
Çocukluğumdaki munilerim
Burnumda balon kokusu, kekremsi
Herbirimizde teslimiyet.
Hayattan emekli oldu dediler,
Sınandım.
Anneme doyamadım, kaldım yarım,
Anneme doyamadı kaldı yarım,
Bugün iki yarım bir tam oldu dedim,
Ardansıra kalakaldık yarım;
Onandım.

Mehmet Artem Aykut

Profesyonel Ayşe

Yazıkasığı.
Dişleri kırık bir tarak.
Kirli bir mendille sarılı
Uğuldayan saçları.
Üzerinde dünden terbiye edilmiş
Bir koku ki
Ciğerim solumaya cesaret edemez.
Sütannesince yakasına yerleştirilmiş
Göğsünün ağarmış kılları.
Bir haftadır rakkase...

Kullanılmaktan eskimiş,
Kirlenmiş bir maske.
Sararmış dişlerinin arasından Kuran mırıldanır.
Bilmez ki
Ölüm yalan söylemez.

Mehmet Artem Aykut

Rüzgar

Esti rüzgar;
Vurgunu dosttan yemiş misali
Uçurttu uçurtmaları peşinsıra,
Yuvarlak, afilli daireler çizerek
Boynu bükük, üzülerek esti.
Savrulan martılar şapkalıydı,
Hatta bir tanesi delikanlı!

Esti rüzgar;
Estikçe martılar, şapkalar uçtu
Hırçınlaştıkça yorgun düşmeler,
Boran dedikçe kendinden geçmeler,
Dindikçe de susmalar esti.
Bak gözlerime ve ağla kolaysa,
O zaman kolaysa essin rüzgar.

15.08.2006

Mehmet Artem Aykut

Sabbah'a Kadar Hayyam

Şarap testimi kırdın Allah'ım
Zevk yollarımı bağladın Allah'ım
Yere saçtın lal rengi şarabımı
Tövbeler tövbesi,
Yoksa sen sarhoş musun Allah'ım?
(Hayyam 1)

Bir gün kral, elindeki kartalı
Havaya bıraktı, nereye konarsa yurttu
Kartal gitti bir kayalığa kondu;
Aluh'a kartal derlerdi
Amut'a öğretti,
Böyle kuruldu Alamut Kalesi.
Gel zaman git zaman sonra
Hayyam'ın pek dindar dostu Sabbah
El etti, fel etti oldu bu kaleye hükümdar:
Adamda astronomi, büyü,
Adamda zeka, matematik,
Adamda ileri görüşlülük,
Adam otoriter!
Herkes bayılıyor adama...
34 yıl başında tutar mısın yoksa?

Herhangi bir dönemde dinci dediğin,
Birilerine mürit olmadan yaşayabilir mi?
Yaşayamazdı, olmazdı
Buldu hepsi birden kendine Sabbah'ı
Bulmuşken kuruldu da tarikat
Haşhaşlar da havada uçtu,
Tarikat görüşlerine karşı diye
İki oğlunu öldürten adam
Allah adamıdır dediler!
Hayyam da dostu ise kötü birisi olamazdı.
Mehdiliğini her ilan edeni hep yediler.
-Bundan binlerce yıl önceki Adnan Oktar tarikatını hatırla!!!-

İnandılar inanmasına da
Bu işi biraz abarttılar
Bağlılığın sınırı var mıydı, bilemediler
Bağlandı da bağlandılar
Neyin kafasıydı, onu da çözemediler
Zaafı sadakat oldu,
Köpek gibi sadıklık oldu.
O zamanların tweet'i niyetine müritler,
Öldürdüklerinin sebebine bir cümle kurup,
Mesajı verip öldürülmeyi beklediler,
Her hançerledikleri kişinin ardından, usluca.
Sadakatten öldürdüler
Sadakatten yürekleri fırlatıp attılar yere
Sadakatten cascavlak kaldılar
Bağlılıklarını göstermek için
Sadakatten atla dendiğinde atladılar

Elbruz Dağları'nda, Alamut'tan en dibe!

Bir fedai için Nizam'ül Mülk'e saplanan hançer,
Şeyhinin emir cümlesine mazhar olup
Gururla cennetin yolunu tutmaktı.
Kiralık katillik akla gelmezdi,
Haşşaiyun'du çünkü, İsmaili'ydi
Cenneti vaad edendi Sabbah
"Emir senin dudağından çıksın yeter ki" idi!
Kınındaki hançerin gireceği her canlı
Allah'a daha bir yaklaşırdı.

Bunların böyle olacağını bilemedi garibim,
Lâl gibi şarabı yere saçıldı,
Ne yapsın Hayyam da öyle bir ahmaktı!

Var mı dünyada günah işlemeyen söyle:
Yaşanır mı hiç günah işlemeyen söyle;
Bana kötü deyip kötülük edeceksen,
Yüce Tanrı, ne farkın kalır benden, söyle.
(Hayyam 2)

Irmaklarından şaraplar akacak diyorsun,
Cennet-i âlâ meyhane midir?
Her mü'minine iki huri vereceğim diyorsun
Cennet-i âlâ kerhane midir?
(Hayyam 3)

Mehmet Artem Aykut

Saklı Seçilmiş - 1

Kümede etkili eleman,
Değil olmaya çalışmak
Yürütme Organı,
Kanı bozukların hepsi
Aslı gibidir.
"Canım! Ben deyiş idim, bir söylemlik canın var!"

Mehmet Artem Aykut

Saklı Seçilmiş - 2

Bir cenazenin veremediği kadar acı verir
'Anneee, kakam bitti!' yakarışı bazen
Bir çocuğun esarete kurtulmayı bekleyen anıları
Değil er kişi,
Kim olursa olsun, aynı terane.
İş üstünde kırılması klozet.

Mehmet Artem Aykut

Saklı Seçilmiş - 3

Biri bitse de biri kalır sevginin,
Ama hiç bitmeden nöbetleşe
Bir muammanın ortasında kapı çalıyor;
-Kim o?
+Ben senin neyim?
-Teknoloji diyetim?
+Erdişi.
-Yokuz diyenler, yok sayamayanlar.

Mehmet Artem Aykut

Saklı Seçilmiş - 4

Sildim demekle
Anılar silinir mi?
Herkes manzara olduğun zamanlarda
Sevgisiz hayat susuz hayattır,
Eyvanlarda bu görölür.

Mehmet Artem Aykut

Salakana

Cinsellikte cahil bırakılmış
Külkedisi
Yatıyor kısa bir süre için
Üşümüş, üzgün yatağıma.
Bayan salaha
Vitrinde konuğumuz.
Bir son öpüşü
Kalır aklımda,
Allar giyinmiş
Kişilik kiraladığı sokağımdan.
İstemiyorum unutmak kimliğini
Bir zamanlar içimde yanarı,
Ve atmak isli, yanık,
Esrik bir puro denize.
Beni kente geri getiren tren
Raylarda kaldı.
'Sen Kenti' nerede kaldı biliyor musun?
'Bir harita bul ve tozol'un köşesinde.
Bir 'yazık'ın
Sahibi, ah-sahibi,
Ah ah sahibi...
Benim için sen telef oldun.

24.11.2015

Mehmet Artem Aykut

Seni Affedemem

Enrique Iglesias - Loco ft. Romeo Santos

Diz çöküp yalvarırım
Ayım ol aydınlat
Gecemi ve kalbimi
İncinmekten yoruldu
Üzölmekten usandı

Rüzgar gibi esen
Deliye döndüren
İçimde duygularla
Aşktan uçmak varken
Eğer terkedersen
Seni affedemem

Yok, yok
O bal dudakları
Benim olanı, her şeyi yaparım da
Öpmeden duramam

Yok
Seni affedemem
Aşkınin acısını yaşayacaksam
Seni affedemem.

- Sensiz olamam ki
+ Sensiz olamam ki

+ Diz çöküp yalvarırım
- Özür kabul etmem
+ Kıyamam gözyaşına
- Elveda demeyeceksin
+ Güneş doğduğunda
- Bir gitarmış gibi
+ Biz artık sonsuzuz
- Onca şarkı gitse de
+ Ben sana Mecnun oldum
- Hiç gitmeyeceksin
+ Senden gidemem ki!
- Ay, ay, ay...

Mehmet Artem Aykut

Serden Geçti Serenat

Bir bayram yeri
Uslu bakışları
Dört minareli
Yüksek bir kentten
Kutsal olmasına kutsal
Uzunlamasına aşağı.
Hanidir ya güzel görünür
Düş kurunca insana,
Hasret çekince
Yuvada ot nedir bilen
Kuşlardan ötürü.
Hem bülbül olup şakıyacaksın
Sanki neyse üç-beş gün?
Hem gül olacaksın
Neymiş efendim
Duramadın tek ayak üstünde,
İnce bir ip dediğin...

Nerede teninin kokusu, nerede hayat?
Hani gururumu öpüşün var ya
Hani dilden gelen manalı öldürüşler...

Bir sen misin huzura erdiren?
Serden geçti desem,
Başka ne denir ki serenat olunca?
Geç oğul, geç!

21.10.2007

Mehmet Artem Aykut

Sevgi Yok, Hiç Yoktu

Yalanmış anladım bütün sevgiler
Bırakıp gittiler tüm sevgililer
Kabus oldu şimdi bütün hayaller
Sevgi yok, hiç yoktu, hiç olmayacak
Kalbim hep olmayanı arayacak.

Anlamlı ne bir söz, ne de bakış var
Kıymeti yok artık, sahte dostluklar
Ne kadar yalvarsan, yok, anlamazlar
Sevgi yok, hiç yoktu, hiç olmayacak
Kalbim hep olmayanı arayacak.

Kalbim boş bir sandal, yalpalanıyor
Sanki okyanusta seni arıyor
Aklım benden bugün hesap soruyor
Sevgi yok, hiç yoktu, hiç olmayacak
Kalbim hep olmayanı arayacak.

Şimdi bir başkası aldanıyordur
Sözüne, yüzüne o kanıyordur
Renkli hayallerle aldanıyordur
Sevgi yok, hiç yoktu, hiç olmayacak
Kalbim hep olmayanı arayacak.

Özlemek, istemek, hissetmek boşmuş
Kalpler hep bunların peşinden koşmuş
İnsan bu, sevgiyi arar dururmuş
Sevgi yok, hiç yoktu, hiç olmayacak
Kalbim hep olmayanı arayacak.

Seviyorsan yerin yok bu dünyada
Sevilmek bir yalan! Boşa arama
Sevgi gösterileri hep göz boyama
Sevgi yok, hiç yoktu, hiç olmayacak
Kalbim hep olmayanı arayacak.

Mehmet Artem Aykut

Sevgili Ülkem

Ne düşünüyorsun sevgili?
Şaşkınlığı, fistanlığı, şükranlığı
Şu kürdan gibi olamamayı bilmemeyi.

Ne düşünüyorsun sevgili?
Yorgunluğu, yılgınlığı, yoksulluğu,
Bu özgürlük kimindir, sormamayı.

Ne düşünüyorsun sevgili?
Hoyratlığı, hırçınlığı, ne mertliği?
Sökülmüş, yırtılmış elbisesi, görmemeyi.

Ne düşünüyorsun sevgili?
Yastalığı, hastalığı ve sağlığı
Uzun nefesler alıp da verememeyi.

Ne düşünüyorsun sevgili?
Oynatmayı, durdurmayı, tekrarlamayı
Akşam ezanında çocuklar gibi eve dönebilmeyi.

Ne düşünüyorsun sevgili?
Sarhoşluğu, berduşluğu, bir hoşluğu
Her çalan vapur düdüğünde dinmemeyi.

Ne düşünüyorsun sevgili?
Yobazlığı, kabızlığı, tıknazlığı
Gül-naneler deyince de susmamayı.

Ne düşünüyorsun sevgili?
Kutluluğu, utkuluğu, mutluluğu
Cennet pahasına dahi ölmemeyi.

14.06.2009

Mehmet Artem Aykut

Sırayla

Bir şarkı söylerseniz sırayla
Onu dinleyecek tek müptela benim
Çünkü çok şarkı söyledim
Şarkınızın sözlerini duymasam bile
Size o şarkıyı çokça söylerim.

Bir film izlerseniz sırayla
Sizinle izleyecek tek meraklı benim
Çünkü çok film izledim
Filminizin konusunu bilmesem bile
Size birkaç gizli film çeviririm.

Bir erkeği seveyim dersiniz sırayla
Şimdilik görünen talihli benim
Çünkü ben en çok sevdim
Müptela bir meraklı olmadım amma
Sizi filmlerin şarkıları gibi sevdim.

12.06.2015

Mehmet Artem Aykut

Sırtlanbul Masalı

Mahkeme aşısı ister
Sonsuzlukla ilişkisi belirlenen
Annesi gibiler.
Mezarda giyinip, mezarda silinip
Çuvallara konmuş Yahudi saçları gibiler.
Hakime Hanım,
Allah'ın adını lekeliyor,
Çizgi bir kahramana dönüştürüyorsunuz
-Farkında mısınız? - onu?

Hayal kurmak yasak
Sonsuzluktan önce ne yapacağız sokağında;
'Günaydın tatlısı' satarlar
'İyi ki varsın' çiğdemi çitlenir,
Gülücü usülü evlenir insanları.
Lan, o çocuk bile evlenmiş, düşün artık!
Hakime Hanım,
Eşitlikten bahsederse
Daha rujun tadını bilmeyen
Elalemin adamları
İşaret ve orta parmağımın diyorum,
Ortası hepsinedir, siz dahil!

Fetöcüymüşsünüz
Hakime Hanım,
Enerjinin, ahlakla alakası yokmuşmuş
Valla bak,
Zenci kalacağıma söz veriyorum:
Sağa yatırdım, bekliyorum.
Bu iş, Atatürk öldüğü gün bitmeli.
N'oldu, ağzından mı sakatlandın
Hakime Hanım?
Hadi artık,
Bir lokma bana, bir lokma kuşlara:
Uçacaklar yoksa,
Yedirme bizi sırtlanlara...

Mehmet Artem Aykut

Sonsuzlaştırılmış Şehir

Kuş olup uçayım derken kanatlarınla Üsküdar'a
Yalınayak, çırılçıplak saltanatıma bakakalıyorsun.

Sahte diyarların hayatsızlaştırılmışlığına inat
Ekmeğime katık, Bostancı'ya meydan okuyorsun.

Biçimsiz bir otobüsten el sallama pahasına Tarlabası'ndan
Kendini güvercin curnatasında sessizleştiriyorsun.

Az kokulu Haliç'ine inat kapkara gecelerin
Hırkanı Sarıyer'e doğru ters giydiriliyorsun.

Evlat tadında kimi zaman, hatta anne tadında
Tüm duygularımı inceden kendince Süleymaniyeleştiriyorsun.

Desem ki koyu kahve içimi korkular kaplasa
Boşluğa bırakıp kendini Kadıköy bestesi çalıyorsun.

Bakışlarında bazen konuşmalar var, Beykoz gibi küskün
Kalabalık oluyor, karanlıkta Tophanelileştiriliyorsun.

Bazen öyle yaralıyor ki sensizliğin korkusu
Bedenim, duygularım ve İstanbul diyorsun
Sen nedensiz, tarifsiz bir büyüsün edebiyatta,
Her yanım mavi, her yanım şiir, her yanıma tarih sorsun
Noktanın bile kendini üç tane gördüğü sarhoşlukta
Aklıma gelip sonsuzlaştırılmış Tanrı'ca, benim oluyorsun.

25.08.2008

Mehmet Artem Aykut

Şanslı Günümdeyim

Hector Levoe / El Dia de Mi Suerte (Çeviri Şiir)

Şansım dönecek
Bunu şimdiden görüyorum
Ben ölmeden değişecek
Şanslı günümdeyim, biliyorum.

Ölmeden önce annem derdi ki
"Ben ölürsem baban hep var
Ona asla bir şey olmaz ki
O sağlam bende hastalıklar var"
10 yaşındayım babam da öldü
Anneme benden selam götürecekti
Ağlarken beni herkes gördü
Dediler "ağlama, şansın değişecek", ama ne zaman?

Şansım dönecek
Bunu şimdiden görüyorum
Ben ölmeden değişecek
Şanslı günümdeyim, biliyorum, dinle beni.

O şanslı günü bekledim durdum
Hayatta acı şeyler de var
Gerçek yüzüme vurdu ha vurdu
Ailen yoksa çalışmak var
Ekmek kavgası, her gün çalış anca
Hayat arı kovanı, bal verecek
"Aman boşversene ne kasıcan kanka
Zaten şansın değişecek, o gün gelecek, bekle de gör!"

Şansım dönecek
Bunu şimdiden görüyorum
Ben ölmeden değişecek
Şanslı günümdeyim, biliyorum.

Kendimi yalnızlığımda buldum
Hayatım ne olacak diye düşünürken
Kimseyi rahatsız etmeyeceğimi umdum
Gidecek bir kapı bile bulamazken
Kaderin ihanetlerinden yıldım
Bu iş böyle gitmeyecek
Artık beklemekten çok sıkıldım
Dediler "rahat ol, şansın değişecek", ama ne zaman?

Şansım dönecek
Bunu şimdiden görüyorum
Ben ölmeden değişecek
Şanslı günümdeyim, biliyorum.

Ömrümün çoğu acıyla geçti
Hiç alçalmış hissetmiyorum
Beklemekten yorulmamayı öğretti

Tanrı el verecek, bekliyorum
Gün gelip "söylemişti" dersin
Şans dönünce herkese yardım edeceğim
Çünkü er ya da geç göreceksin
Şansım dönünce ıspat edeceğim, göreceksin!

Bu doğru!
Beni durdurmayı dene çünkü uçmak üzereyim!

Şansım dönecek
Bunu şimdiden görüyorum
Ben ölmeden değişecek
Şanslı günümdeyim, biliyorum.

Senelerce düşündüm taşındım
Ben kimsenin canını yaktım mı diye
Ömrümü güzellik yolunda harcadım
Daha iyi bir insan olur muyum diye
Ama kader hep bir felaket
Bir ben böyle şanssızım, niye?
Şans gelip beni bulacak
Çok istedin beni diye diye, ama ne zaman?

Şansım dönecek
Bunu şimdiden görüyorum
Ben ölmeden değişecek
Şanslı günümdeyim, biliyorum.

Beklemekle koskoca ömrü yedim
Bu işkenceye bir son vermek gerek
Ne kadar daha sürer bilemedim
Bilseydim de kurtulsaydım direkt
Kader yoluma taş koyarsa eğer
Umruma koymam direnirim yine
İnşallah bu kadar beklediğime değer
"Şansın değişecek kuzum, sen beni dinle!", ama ne zaman?

Şansım dönecek
Bunu şimdiden görüyorum
Ben ölmeden değişecek
Şanslı günümdeyim, biliyorum.

Mehmet Artem Aykut

Şehitantep

Evlilik çağı gelen saç tellerim var
Nizip'ten Nurdağı'na kadar uzanan
Hele, Horoz Harabeleri'nde kendini gösterince
Tüm baharlarım tazedir, benden söylemesi.
Kumrulara öykümüş birer aslanız ki
Çay bardağı artık elini 'üf' yapamıyor senin.
Kurumaksızın ve solmaksızın
Esmer bir gül kalmacasına diyorum.

Mor ile mavi didişince ıspattır
Tahtaköprü, Hancağız az ötede, görenler var
Birecik ve Kum Kalesi de beride, duyanlar var
Kayacık ise nihayetin bizde kaldığı yerde
Deve kesilince hemencecik oluyormuş, öğrendik
Yüreği sakin memurlarda bir ahestelik
Havalimanında görevli yunusbalıkları
En güzel uçmaklarıyla övünedurlar

Sen bize ne yap biliyo musun?
Bir fotoğraf karesi, herkes umutlu
Kırk yıllık hatır, küsüratı sadakamız
Sıcak ellerinde mühürlü bir alttan alma
Allah'ın üç günlük dünyasında kabul et artık
Seni seviyorum!
Konuş babanla, istemeye geliyorum seni
Şahin Beyciğim, Şehit olsan da Kamilciğim...

25.05.2013

Mehmet Artem Aykut

Şey Tanrısı

Bir çocuk yapar ve ona bir isim koyarsın. Bu çocuk bir alanda kalitelileşir. Adını o alanda dünyaya duyurur. Sonra dünyanın diğer yerlerindeki binlerce kilometre ötede yaşayan insanların çocukları, bu ismi haykıra haykıra o çocukmuşçasına o işi yaparlar ve amaçları onun gibi olabilmekten başka birşey değildir. Ör: Messi. Fakat bir tık ötesini arzulanabilmenin sırrı, yaptığın şey her ne ise kendini ona adamak, her fırsatta onu düşünmekten geçer bence. Muhakkak çok daha iyileri veya bulunduğu zaman dilimine göre daha beceriklisi muhakkak olacak. Bunu şeylerimle birleştirdiğim için, aldığım eleştirileri bana yöneltenlere böyle bir benzetmeden yola çıkarak düşüncelerimi aktarmam gerekiyordu. Yazdığımın adı 'şiiir' mi 'şey' mi bilmiyorum. Ben bir Türk vatandaşım ve yazdığım şeyler genel olarak Türkçe. Bu 'şey'lerin hedefi, adı sanı bilinenlerden yola çıkarak herhangi birinin sırtına yapışarak beni de ardınısıra taşımasını istemek değil. Aleni bir şekilde Türk Edebiyatı'nın hizmetçilerinden biri olmak istiyorum, amacım bu.

Bana göre; dar ağacının ipini okla vurabilen bir sanat biçimidir 'şiiir'. Zaten bilinen en eski sanat etkinliğidir. Yazıdan bile erken bulunmuştur çünkü dili günlük kullanımdan farklı bir boyuta taşıma ihtiyacı konuşmanın başlangıcıyla nerdeyse aynı zamanlara tekabül etmelidir. Böylesine zorunluluk duyduğum bu alanda topluluklar içinde saygınlık kazanmak, yarına kendi harcam olan tarzda 'birşeyler' bırakmak ihtiyacı da bence bana fazla görülmemeli.

Mesela ben bir ressam olsam Kızkulesi'ne saç, Galata Kulesi'ne de bıyık yapardım. Ama 'şey' yazdığım için bu düşüncelerimi kelimelerle ifade etmeye çalışıyorum. İstiyorum ki insanları buluşturan ortak değerlerden biri de benim 'şeylerim' olsun. Başlangıçta, evrensellikten bana ne idi. Ama sonradan anladım ki "ben yazdım, oldu bitti" olarak görmemek gerekiyormuş; evrensellik şiiirde şart. Yine anladığım kadarıyla Mallarme, Evrensel Birlik Kovanı'nda aynı mantıktan yola çıkmış. Yine de bunu yaparken ırka maruzluk değil de dünyalılık önceliğiyle ve değerlerini de hafife almayarak ilerlemekte fayda var. Konu edebiyat olunca, hizmetçilik hoşuma gidiyor, ille de 'şiiir' değil, edebiyata hizmet edecek herhangi bir 'şey' kafi...

Mehmet Artem Aykut

Şeytan'ın Şeceresi

Kimileri için Tanrı'nın eşitsizliği,
Diğerleri gibi
Kendisinin de bir gün
Öleceğinin kesinleşmesiyle başlar...

Kişinin bir gustosu olmalıydı,
Buna inanmakla geçti yaşam
Dört çocuk yaptı bir sürelik:
Hanzeb, Velnan, Zellenbur, Vesnan.

Dingo'nun ahırını Azapkapı'da diye
Taktı Peygamber mesleklerine iblis;
Çoban, ziraatçi, marangoz, terzi
Ne kadar delik, o kadar göz veririz.

Bugünlerde çok sensizim,
En çok senden konuşuyorsam başka.
İki günlük değil mi dünya dediğin?
Gözümde başka, gözünde başka.

Tanrı'nın eşitsizliği bazen
Yalnızlığın en çok tahrip ettiği
Adamlardan olmakla biter;
Üç çocuk daha aslında hakettiği...

16.08.2015

Mehmet Artem Aykut

Şükür

"Bugün de doydu karnımız,
çok şükür"dür
Olması gereken
Kulun Allah'la arasındaki.

Bugün de birlikte araladık
güne gözlerimizi;
Fakir ama umutlu,
Kul ama yaratan,
Şükürlü inceden,
Çok şükür.

Bugün de şükrettik halimize,
Şükürle yorumladık!
Çok iyi oldu, çok da güzel iyi oldu taam mı.
Şimdi, mesela... türban olayını çok karıştırdılar.
Aralarında bir fark vardı,
O fark da çok güzel oldu.
Herkesin hayatına kimse garişamaz.
Ha nasıl garişamaz?
Ben bu şekil geyinirim,
Bu bayan şu şekil giyinir.
Şu şekil giyinir...
Amma, hiçkimse kimseye garişmaya bi hakkı yok.
Özgürlüğü bidir.
Ha başörtü,
Kurban olduuum ya Resullallah'tan gelebilir,
Amma, lakin ki, öyle değildir.

Kul ile Rabbi arasında
Şükür, iyidir...

Mehmet Artem Aykut

Taba Yüzlü Kadın

Uğruna birçok şiir yazdırabilecek kadar mı güzelsiniz
Yoksa güzellik, sizi görünce mi eğilir dibine kadar?
Nedir sizdeki bu ince keramet?
Bekliyor muş gibi yapmaların mı, bakıp dururken
Yoksa bakmamaların mı, ateş gibi el yakan bir eda ile?
Size bir düğme versem, onunla ne yapabilirsiniz, mesela?
Onu dikebilir misiniz, yoksa dikebilir misiniz onu?

Sizi verici kılan nedir diğerleri gibi, büyüden yana,
Sarmalayan vücudunuzu, bir çay bardağı misali?
Sarıdan siyaha çalan bir yıldızın kılcal damarındır,
Dışarı baktığınızda gördüğünüz Beşiktaş'ın gözleri;
Yoksul bir ailenin geçim standardınca güzelliğiniz.

Asrın en büyük abazalarının odak noktası siz,
Noktalı virgülün arasında sıkışıp kalan;
Ağır psikopat, bıyıklı bir kadın,
Milyonluk bir kürkle iskelede dolaşan...

15.03.2013

Mehmet Artem Aykut

Tebessüm Yeri

Yağmur hiç yağmasın
Hatta hep güneşli kalsın sokaklar,
Çaddeler de öyle.
Öyle ki, bulut hiç olmasın;
Olursa yağmur yağmasın,
Yağarsa güneş batmasın,
Batarsa bile sen hep orada kal.

Kurak iklimlerin nemli toprağı,
İçm suyum,
Kırkikindi yağmurum,
Çocuk sesim,
Şefertasım,
Sıcak ekmeğim,
-yürek acım-
Kokusu ömürlük zencefilim,
Hep orada;
Tebessümün en sonsuz olduğu yerde.

Seni hep sevebileceğim,
Sokağında ne bulut, ne yağmur,
Ne gece, ne de hüzün olan yerde,
Tebessüm yerinde kal.

09.01.2005

Mehmet Artem Aykut

Tolstoy'un Bisikleti

Kalabalık dedim
Karabalık anladınız.

Laik olmak istedim
Layikleştirdiniz.

şarkılar güzeldir dediniz,
Bülbülgibiöter demenizi beklerken
Çalçene,
Lafıbitmez,
Ağzıkapanmaz...

Kıyafetsizliğim kifayetsizlikken
Cümle aleme,
Çok konuşma!
Sen daha erkeksin dediniz...

Sizce ben kimin Gogol'uyum?
Bisiklet için kaç 67 daha,
şiire bile tutunduysam,
Beni anlamanız için?

Affedilecek sebepler
Utanılacak sebepler
Sebepler...

Mehmet Artem Aykut

Topal

Seni gidi topal
Seni yaşlı topal
Kopar, çığığını kopar
Gece dizlerinin üstünde
Allah diye bize tapar.

Seni gidi topal
Seni kurnaz topal
Sakar, alabildiğine sakar
Gelinlik kızları dizinde
Altın diye yakarış takar.

Seni gidi topal
Seni dahi topal
Satar, anasını satar
Durur banka veznesinde
Sefil gibi mahsun bakar.

Seni gidi topal
Seni ağgöz topal
Batar, menfaate batar
Ölümlle kalım arasında
Başını acıma duygusuna sokar.

Seni gidi topal
Seni bedbaht topal
Yakar, Allah'ına yakar
Tabutun yeşil örtüsüne
Çoktur diye dünyadan bakar.

Seni gidi topal
Seni arsız topal
Ufuktan sonsuzluğa bakar
Bunca yaşanmışlığın ardından
Gurur dediğini kim takar?

Mehmet Artem Aykut

Trafik Lambası

Kırmızı ışık, sarı ışık, yeşil ışık...
Bilirim, baştaki yaban kalır da
Yanan ışıkların gözlerindeki
Biri sarı,
Biri yeşil;
Geçeyim mi, bekleyeyim mi?
Gayri sen söyle, hangisi?
Tüm şehrin ışıklarını yok etmeye hazırım...

05.04.2002

Mehmet Artem Aykut

Trende Bir Konuşma

Trende muhabbet, yapılacak son iş
İçecek birşey kalmadıysa
Tren yola devam eder ve şişeler boş
Susmaya dayanamadıysa.

Düello başladı, sessizliğe fren
Tekerlek sesiyle uykuya son
Biri dedi ki "hayatımız tren"
Öteki dedi ki "peron".

İlk adam dedi ki "açık yolumuz"
Ama cevap "kurala uyuyoruz"
Biri dedi ki "bizler makinistiz"
Diğeri dedi ki "yolcuyuz".

Biri dedi ki "özgürlükten büyük ödül yok,
treni biz yürütüyoruz"
Diğeri dedi ki "artistliğe gerek yok,
bindiğin gibi ineceksin, biliyoruz".

İlk adam bağırdı "istediğimiz yere gideriz
uzun yıllar boyunca"
Diğeri cevapladı "gün gelir tükeniriz,
tren yolu son bulunca".

Sonra tren tuttu bir durağa geldi
İkisi de trenden indi
Onlar gitti kendi yoluna,
Tren kendi yoluna...

Mehmet Artem Aykut

Tuana

Tuana, gel ama
Sen bana ol ana.

Tuana, utanca ar
Pembeye nar
Anneye kar
Umuda sevgi sar.

Tuana, kente ışık
Kalbe aşık
Yeni beşik
Ömre eşik.

Tuana, Tanrı emri
Baba amiri
Gece semeri
Hasret kameri.

Tuana;
Kızımız,
Sazımız,
Sözümüz,
Azımız,
Özümüz...

04.09.2004

Mehmet Artem Aykut

Ufukta Sen

Bereketi kaçtı uykuların
Sararan şey gençlik, bir avuç
Yapraklar mı kaçışan yıllardan?

Düşler var gökyüzüne dolan,
Uykudan uyanırcasına düşler.
Gidip gelmemesi umutların,
Gecenin rengini yatak döşek eden.

Hep kaçıp giden uçurtmalar
Koca oğlanları ayakta tutan
Deniz kabadayı olmuş, balık esir.

Bakınıp dururken şarabına
Yalnızsam;
Ay var bana, yıldızlar senin
Bu güzel sesler güneşin.

Nasıl ki tatmışsam ışığını huzurun,
Öyle kahkahalar atar duvarlar.
Söylesene hep böyle mi olur
Aşkından sarhoş olana?
Nefes alması dahi zor bilinirken
Düşün, ben seni seviyorum!

İnsan, sana koşarak yaşar
Koca şehirde.
Hep gökyüzünde seyir halindesin.
Oysa martılardır haberini salan
Kanatlarıma.

Söylüyorken şarkıların nakaratına
Göğüs kafesimde çırpınan,
Ve oraya vurulan zincirsin,
Suçlu benim, yakalanmadım da!

Sen, olur da dönersen kuşluk vakti
Sonsuz umutsuzluk varsa gözbebeklerinde
Yaşam rüyasının ufkundaki sensen,
Acırsa avuçların hiçlik sancularından
Yüreğimin elleri saracaktır usulca
Uç kıtayla çevrelenmiş bedenini,
Ufukta sen...

02.09.2009

Mehmet Artem Aykut

Umur

Farkında olup olmamam
Umrunda değilken umrumun
Önemsenmek ve sevilmek
Fena olmazdı.
Yaşanan bu kez sarı idi,
Kuştüyü yastık yine kalemim.

Menzil var iken, sıra sen iken,
Hasret tam iken, günah yok iken
Niyet belliydi.

Oysa sen yoktun,
Ama oradaydın!
Ve oracıkta yokken vardın!
Aslında hiç yoktun,
Ama hep oradaydın...

11.09.2003

Mehmet Artem Aykut

Uyan

Bilmem ki kaç zamandır içine girdim sevgi çemberinin
Ömrü ve vadesi doldu senden ayrı geçen günlerimin
Bak hep sarardı soldu yalnız sensiz ölen çiçeklerimin
Bu seferki tek ve sondu senle bu karanlığı çekişlerimin

Sevmek bir garip eder dünya hep tek düzeli olunca
İçimde hep bir keder, günler tek başına son bulunca
Sevmek sevgiye neyle sensizliği yanımda görünce
Savaş değil ki bu beyler sevgiliyi her pahasına sevince

Erotik bir rüya bu yarım yamalak sensiz uykuya dalınca
Gözlerim rüyayla dondu hiçliği boylu boyunca bulunca
Açınca gözleri kuşvaktinde sıkışır tenimle bedenimde
Gün içinde düne bin değişiklikle serin bir nefes var içerimde

Aşk bedenimde sararır sensiz tek bir günüm geçince
Masayla sandalyemin arasında sonsuz krize girince
Oyuncaklarını toplar gece ay ve yıldızlar arasında
Biliyorsun her şey tek bir hece Artem Noyan dünyasında.

01.01.2008

Mehmet Artem Aykut

Üfürük

Damla damla gözyaşı gibisin
Gözlerimde
Tıpkı "yine sen" diyebilmek gibi,
Ağlarcasına...
Şelalesinin sesini
Saçlarının koylarındaki,
Mütevazı bir kış kıraathanesinin
Yudum yudum demli çayında duymak gibi.

Sen,
Bugün veya yarın, yahut bir gün
Veyahut veya yahut her gün
Dudağımda üflemeli bir çalgısın
Beni tutan ellerin,
Üfleyen dudaklarım...

14.04.2004

Mehmet Artem Aykut

Ve Dahî

Zor olsa da sanırım
Senden öte ve dahî senden beri
Bir damla sudur yaşamak.
Körpe, tomurcuk filizlenmiş
Krizantem gülünesi...
Aksak ve de sakat heceler
Sevişme vakti bir gövdeyle;
İşirganotu, ve dahî yakarca.
Ötesinden beyaz muımlar gül kokar
ve dahî sen sevgili
İnancın ötesinde
Her kıratta, kır atla ve ve süratla.
Berisinden deniz bakar
Dolunayın üstünden.
Daha şimdi burdaydı,
Gözlerin nerelerde?
Ya güneşe baktın yoktu ötesi,
Ya sonsuzluğa yumdun
Buydu aşkın güftesi.

23.04.2004

Mehmet Artem Aykut

Ve İşte Doğurdun Beni

Sevgili oğlum;
Seni ben doğurdum baban olarak,
Sen, anne diye sarıldın hep bana
Boynundaki haklı hükmünle
Ne baba ve ne de anne olamasam da sana.

Senin iyi bir annen var,
BANA ANNELİK HAKKINI HELAL ET!
Zira, 3 yaşında bir çocuğum halen,
Son doğurduğundan beri.

Sevgili oğlum;
Söylesene nasıl büyünür?
Baba olarak nasıl doğulursa
İşte öyle büyümek üzereyim seni.
Sancısı, 10 Kasım'daki mateme denk,
Sancısı,
Ayazmada, kimin olduğu bilinmeyen
Bir çift bacak misali,
Ve işte doğurdun beni...

25.02.2012

Mehmet Artem Aykut

Yalnız Derken Yüzler

Terk eyledi yalnızlığım sicim şehrimi
Kovalarcasına saatlerin dipsiz derinliğini
Bilinmez diyarlara gitti, harcanmak için.
-Bilinmez derken?
Hicaz, hüsrev, itaatkar.

Zevk ve sefa eyledi çiğ çiğ
İğreti denizlerden gelen yalnızlığım
Pervasız bir sudan çıktı bacaklarım
-Pervasız derken?
Yaşanan ile yaşatılan hayatlar gibi
Anlamlar, anlamalar, anlaşılmalr.

Şimdi terk etme zamanı yalnızlık seni
Kan-ter içinde gözyaşıyla, yalancıktan
O biçim köklerini geri çeker damarlarım
-O biçim derken?
Bütün rakamların farkındaymış gibi
Saplar, Onlar, Yüzler...

09.07.2008

Mehmet Artem Aykut

Yal-nız-lık Birliği

Sefa geldin yalnızlığım
Benzersiz ziyaretime.
Buçuk gün önce girdiğim kapıdan
Büyüleyici ve baş döndürücü
Yosmalığınla hoşgeldin.
Önce taradım etrafı usulca
Baktım karşı-beri duran banklardasın.
Oturunca karşına
Güldüm içimden iki kişilik
Ankara! Ra! Ra! Ra!

Şehrin bir adım ötemden akması
İyi bir tesadüften daha kısır.
Çocuk zırlıtlarını da özlemişim
Türbanlı abileri de!
Nişanlısının terini silen
Gelin kızları da öyle.
Sayende huzura erdim yalnızlığım.

Senin adın babam olsun
Farzet çıkagelsin mezarından
Rap! Rup! Rap! Rup!
Uygun adım bir yürüyüş
Ama sayarken komando;
Rap! Rup! Rap! Rup!

Sefa geldin yalnızlığım
Naralar atarak
Komutanların nezninde
Uslu bir asker
Çok acıktım,
Acıkmanın ne olduğunu unutacak kadar
Mutluluğa...
Ve sereserpe güzelliğin
Coşkun bir daha
Hah! Hah! Hah!

Fena oluyorum
Düzenbaz tarafı düşün fenalıktaki
Sinsice dizilircesine lokma lokma
Güneşin altında tir tir titreyerek
Karşılıyorum seni;
Gel! Gel! Gel!
Sefalar getir ve hoş gel!

En acı bir saniyem
En büyük ahmaklığım
En kocaman sarılışım
Sahteliğim,
Yalnızlığım!

Adın yalnızlık,

Düzenbaz bir hikayedir seninki
Onlarca kalabalık içinde
Yalnızlık,
Kendi halinde kurnazlık...
01.01.2009

Mehmet Artem Aykut

Yarım Kalan Sendin

Bir uhde olarak sancılıyorsun beni,
Sabahları yakalayabildiğim
Fakat doya doya seyredemediğim
Güneşin doğuşu gibi;
Güneş erken doğar deme,
Yarım kalan sendin.

Biz başka yerlerde,
Ben başka zamanda
Ayrı ayrı olaraktan
Biri topraktayken canlı biri
Belki de aynı,
Belkisi yok aynı anda
O manzarayı seyre dalıyoruz birlikte.
Kuşların ötüşmeye başladığı baharlarda
Yarım kalan sendin.

Ben daha çok seviyorum
Her zamanki gözlerini gördüğüm
Gökyüzünün gülüşünü.
Sende de gökyüzüne dair birşeyler var mı?
Beni görebiliyor musun?
Ölüyor musun beni severken?
Ölme,
Yarım kalan sendin.

22.02.2007

Mehmet Artem Aykut

Yarinsız Bir Bugün

Yarını düşünmeden
Yarinsız bir bugün olmalı
Yaşadığımız evleri seller götürmeli
Karıncalar çıkmalı yuvalarından
Köpekler havlamalı
Sallanmalı avizeleri köhne evlerin
Kaçışmalı insanlar biryerlere
Gece depresyon olmalı
İdam edilmeli düşünce suçundan aşıklar
yüreklere korkuyla tutuşmalı belki aşktan;
Kimse kalmamalı yarına
Ve yarın olmamalı.

Yarın olsa bile
Yarın yok gibi yaşayıp
Hep yarınlaraymış gibi yapmalı.
Göz açıp kapayıncaya kadar kısa bir süre sonra
Sevmenin yükünün ne kadar ağır geleceği
Derinden bilinmesine rağmen sevmeli,
Yarinsız bir bugün olmalı bu...

23.05.2008

Mehmet Artem Aykut

Yazdım

Ben yazdım onca zaman
Yazdıkça,
Daha bir sever oldum seni,
Kocaman oldum, büyüdüm.

Yazmak istiyorsam yine
Daha bir büyümek için,
Sendendir.

25.10.2008

Mehmet Artem Aykut